ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • АПРИЛ 2014 Г.

Лиахона

Радост и благодарност за възкръсналия Спасител, стр. 16

Пет начина да се следва пророка, стр. 22

Благословиите на свещеничеството – достъпни за всички, стр. 46, 50, 53, 54, 60

„Може ли жена
да забрави
сучещото си
дете та да не
се смили за
чадото на
утробата си?
Обаче те, ако
и да забравят,
Аз пак няма да
те забравя.
Ето, на дланите
Си съм те
врязал".

Исаия 49:15–16

Лиахона, април 2014 г.

16

ПОСЛАНИЯ

4 **Послание на Първото Президентство: Здраво пусната котва**
От президент Дитер Ф. Ухтдорф

7 **Послание за обучение при посещение: Божествената мисия на Исус Христос: Спасител и Изкупител**

АКЦЕНТИ

12 **Ние сме Господните ръце**
От Нийл К. Нюъл
Светии от Бразилия, Еквадор, Филипините и Русия показват какво означава да служиш на нуждаещите се.

16 **Специални свидетели дават свидетелство за живия Христос**
Членове на Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли свидетелстват за Спасителя.

22 **Следвайте пророка**
От старейшина Уилям Р. Уокър
Трябва да научим тези пет урока от личния пример на президент Томас С. Монсън.

26 **Пионери във всяка земя: Филипините: духовна сила на островите в морето**
Въпреки природните бедствия и икономическите трудности във Филипините, светиите там са свидетели на удивителен растеж.

32 **Използване на плана на спасение за отговаряне на въпроси**
От Ларене Портър Гонт
Планът на спасение може да ни помогне да отговорим на някои от най-важните въпроси в живота.

РАЗДЕЛИ

8 **Пророци от Стария завет: Моисей**

10 **Нашите домове, нашите семейства: Седем дни до Великден**

36 **Гласове на светии от последните дни**

80 **До следващата среща: Намиране на надежда в бъдещето**
От Стан Пъгсли

НА КОРИЦАТА
Лице: *Garden Tomb,* от Дж. Кърк Ричардс, копирането забранено. Гръб на предната корица: Фотоилюстрация от Джон Люк.

ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ

40 **Ако очите ви са отправени единствено към Моята слава**
От Катрин Нелсън и Хайди Маконки
За да си скромен е нужно не само правилното облекло

44 **Профили на пълнолетни младежи: Обръщане във вярата и жертви във Финландия**
От Мелиса Зентено

Вижте дали ще успеете да намерите Лиахоната, скрита в този брой. Жокер: Кои са любимите й неща?

МЛАДЕЖИ

46 **Мъже и жени в делото Господно**
От старейшина М. Ръсел Балард
И мъжете и жените трябва да разбират тези истини за ролята, която жените имат в Божието царство.

50 **Подготвяне за служба, служение за подготовка**
От Дейвид Л. Бек
Службата ви в Аароновото свещеничество ще положи стандарта за остатъка от живота ви. Ето как.

53 **Силата да се благославят всички хора**

54 **Осигуряване благословиите на свещеничеството във вашия дом**
От Бони Л. Оскарсън
Независимо от пола или семейното ви положение, можете да призовавате силата на свещеничеството да благославя семейството ви.

56 **Увереността от достойнството**
От старейшина Джефри Р. Холанд
Когато сте призовани да използвате свещеничеството, разполагате ли с увереността да откликнете?

60 **Портата и пътеката**
Ето как свещеничеството може да ви помогне да се завърнете при Небесния Отец.

62 **Въпроси и отговори**
Какво да правя, когато в училище се повдигне тема срещу евангелските учения, например аборта?

64 **Правилно или грешно?**
От Дейвид А. Едуардс
Направете този тест и научете повече за това как Сатана ни лъже.

ДЕЦА

67 **„Това е толкова лесно, дядо!"**
От старейшина Енрике Р. Фалабела
Ракел не мислеше, че е достатъчно голяма, за да прочете Книгата на Мормон.

68 **Обещанието на Портър**
От Керъл М. Стивънз
Портър спазваше заветите си—и дори не знаеше, че го прави!

70 **Да поканим Неделното училище за деца у дома: Семейството заема централно място в плана на Небесния Отец**
От Джан Тейлър

72 **Хубава идея**

73 **Преместването на камъка**
От старейшина Терънс М. Винсън
Господ иска да ни помогне да разрешим проблемите си—дори и дребните.

74 **Приятели по целия свят: Аз съм Дриа от Филипините**

76 **За малки деца**

81 **Портрет на пророк: Хауърд У. Хънтър**

АПРИЛ 2014 Г., ГОД. 21, БР. 1
ЛИАХОНА 10984 112

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото Президентство: Томас С. Монсън, Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухтдорф

Кворумът на дванадесетте апостоли: Бойд К. Пакър, Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън

Редактор: Крег А. Кардън
Съветници: Хосе Л. Алонсо, Мървин Б. Арнолд, Шейн М. Бауен, Станли Г. Елис, Кристофъл Голдън

Изпълнителен директор: Дейвид Т. Уорнър
Директор подпомагане на семействата и членовете: Винсънт А. Вон
Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг
Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Р. Вал Джонсън
Помощник-административен редактор: Райън Кар
Набор и редакция: Сюзън Барет, Бритни Бийти, Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдс, Матю Д. Флитън, Минди Рей Фрийдмън, Лори Фулър, Гарет Х. Гарф, Ларен Портър Гон, Дженифър Грейс Джоунс, Майкъ Р. Морис, Сали Джонсън Оудкърк, Джошуа Дж. Пърки, Ян Пинбъроу, Ричар М. Ромни, Пол Вандерберге, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление: Дж. Скот Кнудсън
Директор оформление: Тад Р. Питърсън
Дизайн: Джанет Анрдюз, Фей П. Андрус, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Мууи, Марк У. Робинсън, Брад Тиър, К. Никол Уолкънхорст

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъкър Аун
Директор производство: Джейн Ан Питърс
Производство: Кевин С. Банкс, Кони Бауторп Бридж, Джули Бърдет, Брайън У. Джиджи, Денис Кърби, Джини Дж. Нилсън, Гейл Тейт Рафърти
Предпечат: Джеф Л. Мартин

Директор печат: Крег К. Седжуик
Директор разпространение: Стивън Р. Крисчънсън

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на liahona.lds.org; чрез електронна поща на liahona@ldschurch.org; или на адрес *Liahona,* Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава "компас" или "нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тай, тонга, украински, урду и виетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2014 на Intellectual Reserve, Inc.
Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-мейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2014 Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Идеи за семейни домашни вечери

Това издание съдържа статии и дейности, които могат да бъдат използвани за семейна домашна вечер. Следват два примера.

ФОТОИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЕЙВИД СТОКЪР.

„Седем дни до Великден", стр. 10 и **„Специални свидетели свидетелстват за живия Христос",** стр. 16: Може да използвате тези статии за провеждането на ежедневни духовни послания със семейството си седмицата преди Великден. Започвайки в неделята преди Великден, прочетете свидетелствата на Първото Президентство на стр. 17 и изпълнете указанията в „Седем дни до Великден". След това, всеки ден прочитайте свидетелствата на двама апостоли и използвайте Писанията, песните и дейността в „Седем дни до Великден", за да споделите послание пред семейството си. На Великден (неделя) можете да гледате библейския видеоклип „He Is Risen", който може да намерите на lds.org/bible-videos (предлага се на няколко езика).

„Това е толкова лесно, дядо!" Стр. 67: След като прочетете тази статия, вие също може да извадите хронометъра си! Може да прочетете една страница от Книгата на Мормон заедно със семейството си и да засечете колко време ви отнема това. Използвайки това време като мярка, пресметнете колко време ще ви отнеме да прочетете със семейството ви Книгата на Мормон. Може да си поставите цел да прочетете заедно Книгата на Мормон. Създаването на план, като например да четете в определено време всеки ден, може да ви помогне да постигнете целта си.

НА ВАШИЯ ЕЗИК

Лиахона и други материали на Църквата са на разположение на много езици на **languages.lds.org.**

ТЕМИ В ТОЗИ БРОЙ

Цифрите сочат първата страница на статията.

Благоговение, *76*
Благосъстояние, *12, 36*
Великден, *10, 16*
Единение, *7, 10, 16, 32, 76*
Език, *40*
Жени, *46*
Завети, *68*
История на Църквата, *26*
Исус Христос, *4, 7, 10, 16, 76*
Книгата на Мормон, *67*
личностна ценност, *7, 12*
Мисионерска работа, *26, 62*
Монсън, Томас С., *22*
Надежда, *80*
Обръщане във вярата, *26, 44*
Обща конференция, *4*
Плана на спасение, *32, 37, 39, 70*
Пример, *22*
Прозорливост, *64*
Пророци, *8, 22*
Свещеничество, *46, 50, 53, 54, 56, 60*
Свидетелство, *62*
Семейство, *46, 50, 54, 70*
Скромност, *40*
Скръб, *37, 39*
Служба, *12, 36, 38, 50*
Стар завет, *8*
Храмове, *26, 44*
Хънтър, Хауърд У., *81*

От Президент
Дитер Ф. Ухтдорф
Втори съветник
в Първото Президентство

ЗДРАВО ПУСНАТА КОТВА

Неотдавна имах възможността да плавам на един голям кораб покрай прекрасните брегове на Аляска, САЩ. Докато капитанът подготвяше пренощуването на кораба в един отдалечен девствен залив, той внимателно прецени мястото и обстоятелствата, като например последователността на приливите, дълбочината на водата и разстоянието от опасни препятствия. Когато реши, че всичко е наред, той спусна котва, за да може корабът да остане безопасно и здраво закотвен, което щеше да предостави възможност на пасажерите да се възхищават на забележителната красота на Божиите творения.

Докато гледах брегова ивица, започнах да осъзнавам, че корабът се местеше почти незабележимо при най-слабият полъх на вятъра и от всяко водно течение. Въпреки това, корабът оставаше постоянно в рамките на фиксирана окръжност, определена от дължината на котвената верига и здравината на котвата.

Капитанът не бе оставил котвата на борда, в готовност да бъде спусната само ако приближава буря. Не, той бе закотвил плавателния съд като превантивна мярка и бе защитил кораба от това да се премести в опасни води или бавно да се отдалечи от сушата, докато пасажерите и екипажа се чувстваха в безопасност.

Докато размишлявах над това, ми хрумна, че ако това не бе възможност за една притча, то аз никога не съм пилотирал самолет.

Защо се нуждаем от котви

Целта на котвата е да държи кораба в безопасност и сигурност на желано място или да помогне при контролирането на кораба при лошо време. Обаче, за да се постигнат тези важни цели, не е достатъчно само притежаването на котва. Котвата трябва да е здрава, надеждна и да се използва правилно в правилното време и на правилното място.

Хората и семействата също се нуждаят от котви.

Бедите могат да дойдат като силна буря и да ни отклонят от курса ни и да заплашат да ни захвърлят към скалите. Но понякога сме в опасност дори когато всичко изглежда безопасно – леки ветрове и неподвижни води. Всъщност, може да бъдем в най-голяма опасност, когато се носим от течението и движението е толкова незначително, че едва го забелязваме.

Евангелието е нашата котва

Котвите трябва да бъдат здрави, силни и добре поддържани, за да са в готовност при нужда. Освен това, те трябва да са закрепени за основа, способна да издържи на натиска на противопоставящите се сили.

Разбира се, Евангелието на Исус Христос е такава котва. То е било подготвено от Създателя на вселената с божествена цел и предназначено да осигурява безопасност и насока на Неговите чеда.

В крайна сметка, какво е Евангелието, освен Божия план за изкупление на чедата Му и връщането им в Неговото присъствие?

Като знаем, че всички неща по природа се носят от течението, ние трябва здраво да спуснем котвите си в твърдата скала на евангелската истина. Те не трябва да бъдат леко спускани върху пясъците на гордостта или едва докосващи повърхността на убежденията ни.

Този месец имаме възможност да чуем Божиите служители по време на общата конференция на Църквата.

Техните слова, заедно с Писанията и подтиците на Духа, осигуряват здрава и безопасна скална основа от вечни ценности и принципи, към които можем да прикрепим котвите си, за да останем непоклатими и в безопасност сред борбите и изпитанията на живота.

Древният пророк Еламан учи: „върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че, когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако човеците градят, не могат да паднат" (Еламан 5:12).

Ценността на здраво спуснатите котви

Животът има начин да изпитва нашите котви и да ни изкушава да се носим по течението. Въпреки това, ако котвите ни са правилно поставени на скалата на нашия Изкупител, те ще издържат – независимо от порива на вятъра, силата на прилива или височината на вълните.

Разбира се, предназначението на корабите не е да останат неподвижни в пристанище, а да вдигат котва и да плават в моретата на живота. Но това е една притча за друг път.

Засега, аз намирам утеха в знанието, че котвата на Евангелието и скалата на нашия Изкупител ще ни пазят непоклатими и в безопасност.

Такава котва ще ни пази от носене по течението към опасност и беда. Ще ни позволи величествената възможност да се наслаждаваме на несравнимите красоти на всепроменящите се прекрасни пейзажи на живота.

Животът е красив и си струва да се изживее. Ветровете, бурите и преобладаващите течения може да ни изкушат да се понесем към видими или невидими опасности, но посланието на Евангелието и неговата божествена сила ще ни задържат на пътя към безопасното пристанище на нашия Небесен Отец.

Затова нека не само *слушаме* речите в априлската обща конференция, но и да *прилагаме* техните послания, като здраво спускаме котва в ежедневието си.

Нека Бог да ни благословя и насочва в това значимо и важно начинание! ■

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Може да обсъдите важността на котвите в контекста на отплаването на семейството на Лехий към обетованата земя (вж. 1 Нефи 18). Може да отбележите 1 Нефи 18:11–15, случаят, когато Нефи е вързан, Лиахоната спира да работи и корабът бива носен от тежки бури. Пред какви последствия се изправяме, когато не сме здраво закотвени в Евангелието? Може също да отбележите 1 Нефи 18:21–22 и да обсъдите как можем да намерим безопасност, като се обърнем към Спасителя.

СНИМКА ОТ STOCKTREK IMAGES/THINKSTOCK

Конференцията и аз

От Сара Дийкс

Мислех си, че уикендът на общата конференция е дълъг и скучен, но с времето започнах да го обичам и очаквам. Уикендът на общата конференция може да бъде духовно презареждащ, но е лесно да позволим на тези чувства да избледнеят, когато в понеделник продължи нормалният живот. Някои от следните идеи са ми помагали да продължа да извличам възможно най-много от конференцията.

Подготвям се за конференцията, като записвам въпроси и след това отбелязвам, когато съм получила отговор на въпросите ми. След това, обичам да свалям речите и музиката от конференцията от LDS.org и да ги слагам на MP3 плейър, за да мога да слушам някоя реч или някой химн, докато върша ежедневните си задачи. Обичам също да изучавам конферентното издание на *Лиахона*. В личния си брой подчертавам и си водя бележки в полето. До следващата конференция, моето списание е вече добре употребено. Понякога, по време на семейната домашна вечер, семейството ми изучава заедно посланията.

Запазването на Духа, който чувстваме по време на конференцията и продължаването да учим от посланията изисква усилия, но полагането им е голяма благословия за мен. Чрез изучаването на посланията от общата конференция съм получавала толкова много сила и напътствие в случаи на нужда и знам, че тези послания са вдъхновени.

Авторката живее в Торонто, Канада.

Спусни котвата си

Какво ще ви помогне да сте закотвени за Евангелието? Свържете с линия въжето, което момчето държи, с нещата, които президент Ухтдорф казва, че са безопасни места за спускане на котвата ви.

ВЛЯВО: ФОТОИЛЮСТРАЦИЯ ОТ РОБЪРТ КЕЙСИ; ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КЕЙТИ МАКДИЙ

С молитва изучете този материал и се стремете да узнаете какво да споделите. Как разбирането на живота и мисията на Спасителя увеличава вярата ви в Него и благославя хората, за които се грижите като посещаващи учителки? За повече информация посетете ***reliefsociety.lds.org****.*

Божествената мисия на Исус Христос: Спасител и Изкупител

Това е част от поредицата Послания за обучение при посещение, включващи аспекти от мисията на Спасителя.

„Изкупител е едно от най-значимите описателни наименования на Исус Христос", казва старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли. „*Да изкупя* означава да изплатя задължение или заем. *Да изкупя* може също да означава да спася или освободя някого чрез плащането на откуп. … Всяко от тези значения предполага различни аспекти на великото Изкупление, извършено от Исус Христос чрез Неговото Единение, които включват, по думите на речника: „да се изкупи от грях и неговите наказания посредством жертва, извършена заради съгрешилия".[1]

Линда К. Бъртън, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, казва: „Небесният Отец … изпрати Своя Единороден и съвършен Син да изстрада нашите грехове, болките ни и всичко, което изглежда несправедливо в нашия живот.

„… Една жена, подложена на дългогодишни изпитания и скръб,

казала през сълзи: „Осъзнах, че приличам на стара банкнота от 20 долара – смачкана, прокъсана, мръсна, протрита и надраскана. Но … аз все пак съм банкнота от 20 долара". Тази жена знае, че … за Бог тя има достатъчно голяма стойност, за да изпрати Своя Син да изкупи нея лично. Всяка сестра в Църквата трябва да знае това, което знае тази жена".[2]

От Писанията

2 Нефи 2:6; Еламан 5:11–12; Моисей 1:39

БЕЛЕЖКИ

1. Д. Тод Кристоферсън, „Изкупление", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 109.
2. Линда К. Бъртън, „Дали вярата в Единението на Исус Христос е записана в сърцата ни?" *Лиахона,* ноем. 2012 г., стр. 114.

Какво мога да направя?

1. Как можем да покажем благодарност към Спасителя и Изкупителя Исус Христос?
2. Как можем да опитаме в живота си благословиите от единителната жертва на нашия Спасител?

Вяра, семейство, взаимопомощ

От нашата история

Новият завет включва историите на жени, които упражняват вяра в Исус Христос, учат и живеят според ученията Му и свидетелстват за Неговото служение, чудесата Му и величието Му.

Исус казва на жената до кладенеца:

„Който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявм. …

Зная, че ще дойде Месия, (Който се нарича Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко.

Казва й Исус: Аз, Който се разговарям с тебе, съм Месия".

„Тогава жената остави стомната си" и свидетелства за Него в града. (Вж. Иоана 4:6–30).

ЖИВАТА ВОДА, ОТ ХАУЪРД ЛАЙЪН

МОИСЕЙ

„Толкова бил велик Моисей, че дори Христос е описан като пророк, подобен на този древен водач на израилтянските войнства".[1] – Старейшина Брус Р. Маконки (1915–1985) от Кворума на дванадесетте апостоли

Роден съм в Египет във време, когато израилтяните, народът ми, бяха в робство. Уплашен от нарастващия брой на израилтянските роби, Фараонът наредил всички израилтяни от мъжки пол да бъдат посичани при раждането им. За да ме защити, майка ми ме кри три месеца след раждането ми, преди да ме постави в една кошница сред тръстиките на река Нил. Дъщерята на Фараона ме намери и ме отгледа като нейн син.[2]

Когато пораснах, напуснах Египет и заживях в Мадиамската земя. Там придобих благоволението на Иотор, един пастир и жрец и взех за жена дъщеря му Сепфора. Получих Мелхиседековото свещеничество от Иотор.[3]

Един ден, докато пасях стадото на Иотор, Господ ми се яви в един горящ храст и ме призова да освободя чедата Израилеви от робство.[4]

Завърнах се в Египет и казах на Фараона да освободи Господния народ, но вместо това, той увеличи бремето им. Господ изпрати на египтяните поредица от бедствия, но Фараонът вкорави сърцето си и все още отказваше да освободи израилтяните. Последното бедствие бе един унищожаващ ангел, който уби първородните синове на всички семейства в Египет. Израилтяните бяха защитени от унищожаващия ангел като останаха в домовете си и намазаха с кръвта на агне без недостатък горния праг на вратите си. Чрез мен Господ установи Пасхата като обред, който да помага на израилтяните всяка година да си спомнят за това чудо.[5]

Това последно бедствие накара Фараона да се съгласи да освободи израилтяните. Но Фараонът след това вкорави сърцето си и изпрати армиите си след тръгващите израилтяни. Господ ме благослови със силата да разделя Червено море и се спасихме по суша, докато водите на морето удавиха армията на Фараона.[6]

МОИСЕЙ СРЕД ПАПИРУСНАТА ТРЪСТИКА © PROVIDENCE COLLECTION; *МОИСЕЙ РАЗДЕЛЯ ВОДИТЕ НА ЧЕРВЕНО МОРЕ,* ОТ РОБЪРТ Т. БАРЕТ; *МОИСЕЙ И ПЛОЧИТЕ,* ОТ ДЖЕРИ ХАРСТЪН; *МОИСЕЙ ПРИЗОВАВА ААРОН ЗА СЛУЖЕНИЕТО,* ОТ ХАРИ АНДЕРСЪН; *МОИСЕЙ И МЕДНАТА ЗМИЯ,* ОТ ДЖУДИТ А. МЕР

След това Господ ни поведе през пустошта в облак през деня и огнен стълб през нощта. Той ни хранеше с вода, манна и пъдпъдъци.[7]

Изкачих се на Синайската планина, където останах в продължение на 40 дни и получих от Господ Десетте заповеди. Когато слязох от планината, израилтяните се бяха отвърнали от Бог и изляли златно теле, пред което да се кланят. Вече не бяха достойни да получат закона, който Бог ми бе дал, затова счупих плочите, които го съдържаха. Върнах се в планината, където Господ ми даде един по-нисш закон, който е наречен на мое име – закона на Моисей.[8]

В пустошта Господ ми разкри плановете да построя скиния или преносим храм. Ние носихме скинията с нас по време на пътуването си, за да можем да служим в нея. В скинията хората получаваха обредите и аз говорех с Господ „лице с лице, както говори човек с приятеля си".[9] Господ ми показа също как да изработя кивота, свещен сандък, който се помещаваше в най-святото място на скинията, Светая светих.[10]

Когато Господ изпрати „горителни змии", за да порицае израилтяните, на мен ми бе заповядано да направя змия от мед и да я вдигна високо на един прът, за да може всички, които са ухапани от змиите, да погледнат към нея и да бъдат изцелени. Но поради гордостта си и простотата на задачата, мнозина не пожелаха да погледнат и загинаха.[11]

Господ накара израилтяните да се скитат из пустинята 40 години преди да им позволи да възлязат в обетованата земя.[12] Аз не стъпих на нея, но бях „вдигнат от Духа" при Господ.[13] ■

БЕЛЕЖКИ

1. Брус Р. Маконки, *Mormon Doctrine,* 2-ро изд. (1966 г.), стр. 515; вж. също Второзаконие 18:15–19.
2. Вж. Изход 1; 2:1–10.
3. Вж. Изход 2:11–22; Учение и Завети 84:6.
4. Вж. Изход 3; 4:1–17.
5. Вж. Изход 5–12; Езекиил 45:21.
6. Вж. Изход 14.
7. Вж. Изход 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Вж. Изход 24:18; 31:18; 32; 34.
9. Изход 33:11.
10. Вж. Изход 25–29; 40:21.
11. Вж. Числа 21:6–9; 1 Нефи 17:41; Алма 33:19–20.
12. Вж. Числа 14:33–34.
13. Алма 45:19.

ФАКТИ: МОИСЕЙ

Писания на Моисей: Освен на книгата на Моисей в Скъпоценен бисер, Моисей е автор и на първите пет книги в Библията: Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие.

Доземна роля: избран да председателства над една диспенсация (вж. Авраам 3:22–23)

Роли в смъртността: извежда израилтяните от Египет; получава закона на Синайската планина (вж. Изход 12; 20)

Роли след смъртността: появява се на планината на преображението, давайки свещенически ключове на Петър, Яков и Иоан (вж. Ръководство към Писанията, "Преображение," стр. 161); явява се в храма в Къртлънд в щата Охайо, САЩ, на 3 април 1836 г. и възстановява ключовете за събирането на Израил и ги предава на Джозеф Смит (вж. У. и З. 110:11)

СЕДЕМ ДНИ ДО ВЕЛИКДЕН

Със семейството си можете да научите какво е правил Исус, докато е живял на земята. Започнете в неделята преди Великден. Всеки ден четете стиха от Писанията, правете дейността или пейте песента (или друга песен по тази тема). След това изрежете и залепете в празното поле картината на Исус, която съответства на историята в Писанията. Когато всички празни полета се запълнят, ще дойде Великден! ■

ДЕН 1 Небесният Отец изпратил Своя Син, Исус Христос, да се роди на земята.
- Лука 2:4–7
- „Той изпрати Своя Син" (*Сборник детски песни,* стр. 20).

ДЕН 2 Исус някога бил дете. Можем да бъдем като Него като сме добри и мили.
- Лука 2:40, 52
- „И Исус някога бил е малко дете" (*Сборник детски песни,* стр. 34).

ДЕН 3 Исус спазил всички заповеди на Небесния Отец, включително заповедта да бъде кръстен.
- Матея 3:13–17
- „Когато Исус бе кръстен" (*Сборник детски песни,* стр. 5).

ДЕН 4 Исус извършил много чудеса, като изцеляване на хора, които били много болни, помагане на слепи хора да прогледнат отново и спиране на буря.
- Марка 4:36–39
- „О, разкажи ми за Исус" (*Сборник детски песни,* стр. 36).

ИЛЮСТРАЦИЯ БЕТ М. УИТАКЪР

ДЕН 5

По време на тайната вечеря Исус помолил учениците Си да вземат от причастието като начин да си спомнят за Него. Като вземаме причастието всяка седмица, ние също можем да си спомняме за Спасителя.

- Лука 22:19–20
- Поговорете с родителите си за нещо, което бихте могли да правите, което да ви помогне да мислите за Исус по време на причастието тази неделя.

ДЕН 6

Тъй като Небесният Отец и Исус ни обичат, Исус дойде на земята, за да страда за греховете ни, така че да може да ни бъде простено и да се завърнем при Небесния Отец.

- Лука 22:41–44
- Какво бихте могли да направите днес, за да покажете на Исус, че сте благодарни за жертвата Му?

ДЕН 7

След като бил положен в гробница в продължение на три дни, Исус възкръснал. Тъй като Той възкръснал, ние също можем да възкръснем.

- Иоана 20:15–17
- Лука 24:36–40
- „Живее ли Исус отново?" (*Сборник детски песни,* стр. 45).

Можете да чуете песните от тази дейност на lds.org/music.

НИЕ СМЕ

Господните ръце

Издирването на бедните и служенето на страдащите е неизменна част от това да си ученик на Исус Христос.

От Нийл К. Нюъл
Служба по благосъстоянието

По време на ранните дни на Голямата депресия, шест президенти на кол от долината на Солт Лейк се събрали, за да се борят със смрачаващите се облаци на бедността и глада, които заплашвали толкова много членове на Църквата.[1] Въпреки че икономическата криза засегнала хора навсякъде, Юта, в частност, била опустошена.[2]

По това време църковните ръководители имали малко ресурси, с които да помагат на хората в нужда. Разбира се, те можели да използват даренията от пост, но хроничната нужда надвишавала всичко, което някога били изпитали. Под ръководството на Председателстващото епископство, в началото на века било основано Бюрото по трудова заетост „Дезърет". Но то не било достатъчно за справянето с такава огромна нужда.

Тези шест свещенически ръководители знаели, че ако хората в техните колове трябвало да получат помощ, не можели да чакат. Трябвало да предприемат незабавни мерки. Започнали като осигурили на хората работа. Организирали мъжете и ги завели на полето, където можели да събират реколтата. В замяна за труда им, благодарните фермери щедро дарили храна на тези мъже. Излишъкът бил занесен в един склад и раздаден на гладните. С нарастването на даренията, светиите започнали за консервират храна, за да я съхранят. Това било началото на съвременната програма по благосъстоянието.

Осем десетилетия по-късно, днешните църковни ръководители по целия свят се грижат за конгрегациите си и чувстват същата решителност да помагат на хората в нужда.

През 2011 г., на октомврийската обща конференция, президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, казва: „Твърде често забелязваме нечия нужда близо до нас и се надяваме някой отдалеч да се появи по някакъв магически начин и да посрещне тези нужди. Може би очакваме експерти със специализирано знание, които да решат точно определени проблеми. Когато правим това, ние лишаваме своя ближен от службата, която можем да дадем; лишаваме и себе си от възможността да служим. Макар да няма нищо нередно в експертите, истината е следната: никога няма да има достатъчно от тях, за да могат да решат всички проблеми. Вместо това Господ е поставил Своето свещеничество и неговата организация пред нашия праг навсякъде по света, където е установена Църквата".[3]

Този призив към местните църковни ръководители и членове, да предприемат действия съгласно подтиците на Светия Дух, е водил мнозина по целия свят, по думите на президент Ухтдорф, да го „разберат за (себе си)".[4] Те са запретвали ръкави и са решавали да си „спомнят за бедните и нуждаещите се, за болните и огорчените" (У. и З. 52:40).

Еквадор

Когато епископ Джони Моранте в Гуаякил, Еквадор, наблюдавал членовете на района си, сърцето му се изпълвало с тъга. Твърде много от семействата едва успявали да свържат двата края. Той искал да им помогне, затова се посъветвал с районните ръководители и отнесъл въпроса към Господ.

Тъй като възможностите за работа в района били малко, той започнал да работи с група от 11 сестри, насърчавайки ги да се възползват от възможността за започване на дребен бизнес. Тези сестри забелязали, че има нужда от качествени и евтини средства за почистване в бита и се замислили дали не биха могли да произвеждат и продават такива в общността си. Но как биха се научили да правят тези материали?

По това време епископ Моранте узнал за една безработна сестра в района си, която била работила като фармацевтичен химик. Когато 11-те сестри я попитали дали би им помогнала, тя приела с радост да ги научи как да правят безопасни и качествени продукти.

Те създали бизнес план, начертали карта на областите в общността, които всяка от сестрите щяла да покрива, избрали продуктите, които щели да правят и проектирали опаковката и етикетите.

След няколко месеца те изградили клиентска база и получавали достатъчна печалба, която да облекчи бедността им и да осигурява достатъчно за семействата им.

Когато мениджърите на една местна фармацевтична компания научили за този бизнес, те се заинтересували от историята на безработната фармацевтична химичка. Те в крайна сметка провели интервю с нея и я наели да оглави производството им.

Русия

В район Речной в Москва, Русия, Галина Гончарова, която служила като районов историк, се подхлъзнала на леда и счупила двете си ръце. Приели я в болница, където гипсирали ръцете й. Тя не можела сама да се храни или облича. Не можела да среше косата си или дори да вдигне телефона.

Когато членовете на района й научили за случилото се, те незабавно откликнали. Свещенически ръководители й дали благословия и работили заедно със сестрите от Обществото за взаимопомощ за създаването на разписание, посрещащо нуждите на тази добра сестра.

Владимир Нечипоров, районният ръководител на мисионерската дейност, казва: „Ние си припомнихме една реч, изнесена на обща конференция, за една статуя на Христос, на която липсвали ръцете.[5] Под статуята някой поставил табела, на която пишело: „Вие сте Моите ръце". През няколкото седмици, докато тази добра сестра била безпомощна, членовете на район Речной почувстваха връзка с тази история. Ние буквално станахме нейните ръце".

След като Галина Гончарова се подхлъзнала и счупила ръцете си, сестрите й от Обществото за взаимопомощ сужили като нейни ръце.

Филипини

Когато тропичната буря Уаши ударила Филипините през 2011 г., тя засипала областта с порой от вода и вятър. Около 41 000 домове били разрушени и над 1 200 души загубили живота си.

Преди наводнението, Макс Сааведра, президент на кол Кагаян де Оро, Филипини, се почувствал подтикнат да създаде колов екип по спешно реагиране. Той организирал комитети, които да изпълняват различни задачи – всичко от издирване и спасяване до първа помощ и предоставяне на храна, вода и облекло.

Когато водите от наводнението спаднали до безопасно ниво, църковните ръководители и членове се мобилизирали. Те проверили дали всички членове са в безопасност и направили оценка на разрушенията. Един от членовете предоставил гумени салове, с които да се съберат бедстващи членове. Сградите за събрания били отворени, за да предоставят подслон за всички, които се нуждаели от храна, облекло, одеяла и временно място за престой. Имало недостиг на чиста вода, затова президент Сааведра се свързал с една местна фирма, която притежавала пожарна кола и транспортирали чиста вода до евакуационните центрове в сградите за събрания. Членове с професионален медицински опит помагали на ранените.

След като била потвърдена безопасността на всички членове на Църквата, президент Сааведра и екипът му посетили други евакуационни центрове в града и предложили помощ. Те им занесли храна и други материали. Много от членовете, макар и загубили собствените си домове, безкористно служили на другите веднага след бурята. Когато дъждовете спрели и земята изсъхнала, доброволци от три кола се заели с работа по разпределянето на материали, а също и по помагане с почистването.

Бразилия

В град Сете Лагоас, Бразилия, има приют за жени, на които животът е бил повлиян от злоупотреба с наркотици. Всеки ден те се борели да оцелеят. Те разполагали с малка фурна, която използвали, за да опекат около 30 хляба на ден. Въпреки че жените били получили малко помощи от една местна хуманитарна асоциация, те едва имали достатъчно, за да се изхранват. Когато църковните ръководители от кол Сете Лагоас Бразилия научили за нуждите на тези жени, те искали да помогнат.

Те говорили с жените за нуждите им. Жените казали, че ако можели да правят повече хляб, можело не само да се хранят по-добре, но и вероятно да продават по няколко самуна и да печелят доходи, от които отчаяно се нуждаели.

Църковните ръководители и членовете работели с местната военна полиция и едно местно училище, за да подобрят условията за тези жени. С помощта на безвъзмезден хуманитарен заем от Църквата и доброволци от Църквата и общността, те успели да създадат нова пекарна – такава, която позволявала на жените да произвеждат 300 хляба на ден.

С получените доходи жените от пекарната успели да наемат първия си служител – една от жените в приюта.

Делото по благосъстоянието

Подобно на тези вдъхновени членове на Църквата, които преди десетилетия видели голямата нужда наоколо и не искали да отказват помощ, днес църковните ръководители и членове по целия свят вършат по свой начин същото по места.

Когато президент Ухтдорф говори на Църквата за грижата за другите, той казва: „Господният начин не е да седнем край реката и да чакаме водата да спре да тече, за да преминем. Той е да се съберем заедно, да запретнем ръкави, да се захванем за работа и да построим мост или лодка, за да можем да пресечем реката на нашите трудности".[6]

Намирането на бедните и помагането на страдащите е неизмена част от това да сме ученици на Христос. Това е делото, което Исус Христос е извършвал, докато служил на хората, като бил на земята. „Това дело на осигуряване по Господния начин не е просто още една точка в каталога от програми на Църквата", заключава президент Ухтдорф. То не може да бъде пренебрегнато или оставено настрана. То е основна част от нашето учение; то е същността на нашата религия".[7] ■

БЕЛЕЖКИ

1. Четири от тези колови президенти – Хю Б. Браун, Харолд Б. Лий, Хенри Д. Мойл и Марион Г. Ромни – след това били призовани за апостоли и всички те по-нататък служили в Първото Президентство на Църквата. Харолд Б. Лий станал 11-тият президент на Църквата.
2. През 1930 г. Юта била на второ място по ръст на безработицата в Съединените щати. Вж. Гарт Л. Менгъм и Брус Д. Блъмел, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990*, 1993 г., стр. 95.
3. Дитер Ф. Ухтдорф, „Да се грижим по Господния начин", *Лиахона,* ноем. 2011 г., стр. 54.
4. Дитер Ф. Ухтдорф, „Да се грижим по Господния начин", стр. 55.
5. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „Вие сте Моите ръце", *Лиахона,* май 2010 г., стр. 68.
6. Дитер Ф. Ухтдорф, „Да се грижим по Господния начин", стр. 55.
7. Дитер Ф. Ухтдорф, „Да се грижим по Господния начин", стр. 55–56.

Членовете на Първото Президентство и Кворума на дванадесетте апостоли са съвременни пророци, гледачи и откровители, които са „специални свидетели за името Христово по целия свят" (У. и З. 107:23). Като такива, те имат отговорността да свидетелстват за божествеността на Исус Христос и Неговата мисия като Спасител и Изкупител на света.

В долните цитати, тези избрани мъже със специално назначение споделят свидетелствата си за Единението на Спасителя, Неговото възкресение и че Той е жив.

Специални свидетели дават свидетелство за живия Христос

Исус е нашият Изкупител

„С цялото си сърце и с пламенна душа издигам гласа си като специален свидетел и заявявам, че Бог наистина е жив. Исус е Неговият Син, Единородният на Отца в плътта. Той е Нашият Изкупител, Той е нашият Посредник с Отца. Той е Този, Който умря на кръста, за да извърши единение за нашите грехове. Той стана първия плод на възкресението. Понеже Той умря, всички ще живеят отново. „За мен е сладка радостта: живее Той във вечността!" („Спасителят живее, знам", *Химни,* № 86)."

Президент Томас С. Монсън, „Спасителят живее, знам!" *Лиахона,* май 2007 г., стр. 25.

Свидетел съм

„Свидетел съм за Възкресението на Господ със същата увереност като да съм бил там вечерта с двамата ученици в дома на пътя към Емаус. Знам, че Той е жив със същата увереност като Джозеф Смит, когато видял Отца и Сина в светлината на едно прекрасното утро в една горичка в Палмира. …

… Свидетелствам за това като свидетел на възкръсналия Спасител и наш Изкупител".

Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, „Дойдете при Мене", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 25.

Единението и спасението

„Бог Отец е авторът на Евангелието; то е ключова част от Божия план на спасение или плана на изкупление. Нарича се Евангелието на Исус Христос, защото точно Единението на Исус Христос прави възможно изкуплението и спасението. Чрез Единението всички мъже, жени и деца са безусловно изкупени от физическата смърт и всички ще бъдат изкупени от собствените си грехове при условие, че приемат и се подчинят на Евангелието на Исус Христос… .

Свидетелствам за това с цялото си сърце и ум".

Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, „Нямаме ли повод да се радваме?" *Лиахона,* ноем. 2007 г., стр. 19, 21.

ВОДИ, НЕЖНА СВЕТЛИНА, ОТ САЙМЪН ДЮИ © ALTUS FINE ART; ФОН ОТ ЕРИК ДЖОНСЕН

Исус е Христос

„Знам, че Бог е нашият Отец. Той представи Своя Син Исус Христос на Джозеф Смит. Заявявам ви, че знам, че Исус е Христос. Знам, че Той е жив. Той бил роден в средата на времето. Той проповядвал Своето Евангелие и бил осъден. Той страдал, бил разпънат и възкръснал на третия ден. Той, като Своя Отец, има тяло от плът и кости. Той извършил Своето Единение. За Него давам свидетелство аз. За Него съм свидетел".

Президент Бойд К. Пакър, президент на Кворума на дванадесетте апостоли, „Дванадесетте", *Лиахона,* май 2008 г., стр. 87.

Откуп за човечеството

„(Исус Христос) е централната фигура във вечния план на Отца, Спасителят, Който бил даден като откуп за човечеството. Бог пратил Своя Възлюбен Син да преодолее падението на Адам и Ева. Той дошъл на земята като наш Спасител и Изкупител. Той преодолял препятствието на физическата смърт за нас, като дал собствения Си живот. Когато умрял на кръста, духът Му бил отделен от тялото Му. На третия ден Неговият дух и тяло били завинаги съединени, за да не бъдат никога разделяни отново".

Старейшина Л. Том Пери от Кворума на дванадесетте апостоли, „Планът на спасение", *Лиахона,* ноем. 2006 г., стр. 71.

Най-важното действие в историята на човечеството

„Единението на (Спасителя) бе извършено в Гетсиманската градина, където големи капки кръв излизаха от порите Му (вж. Лука 22:44), и на Голгота, където тялото Му бе вдигнато на кръст (Марка 15:22; Матея 27:33; вж. също 3 Нефи 27:14). Това безгранично Единение щеше да освободи хората от безкрайността на смъртта (вж. 2 Нефи 9:7). Единението на Спасителя направи възкресението реалност, а вечния живот – възможност за всички. Неговото Единение стана най-важното действие в историята на човечеството".

Старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли, "The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives," *Liahona,* дек. 2011 г., стр. 22.

Жертва за греха

„Исус Христос понесе страдание, което не може да бъде обхванато от човешкия ум, за да принесе Себе Си в жертва за греховете на всички. Тази жертва предложи върховното добро – чистият Агнец без недостатък, срещу върховната мяра от зло и нечестие – греховете на целия свят. …

Тази жертва – Единението на Исус Христос – е в центъра на плана на спасение. …

Знам, че Исус Христос е Единородният Син на Бог, Вечният Отец. Знам, че поради Неговата единителна жертва ние имаме обещанието за безсмъртие и възможността за вечен живот. Той е наш Господ, наш Спасител и Изкупител".

Старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли, „Жертва", *Лиахона,* май 2012 г., стр. 19, 22.

Спасителят ръководи Църквата си днес

„Единението на Исус Христос е неизменна част от плана на Небесния ни Отец за земната мисия на Неговия Син и за нашето спасение. Колко благодарни трябва да бъдем, че Небесният ни Отец не се намеси, а вместо това преодоля бащинския Си инстинкт, за да спаси възлюбения Си Син. Поради Неговата вечна любов към мен и вас, Той позволи на Исус да изпълни предопределената Си мисия да стане наш Изкупител. …

Исус Христос, Спасителят и Изкупителят на цялото човечество, не е мъртъв. Той е жив – възкръсналият Син Божий е жив – това е свидетелството ми и Той ръководи делата на Църквата Си днес”.

Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли, „Единението и ценността на една душа”, *Лиахона,* май 2004 г., стр. 85, 86.

Нашата надежда, нашият Посредник, нашият Изкупител

„Нашата безопасност е в (Небесния ни Отец) и Неговия възлюбен Син, Исус Христос. Знам, че Спасителят ви обича. Той ще потвърди усилията ви да укрепите свидетелството си, така че то да стане изключителна сила за добро в живота ви, сила, която да ви помага всеки път, когато имате нужда, и ще ви дава мир и увереност в моментите на несигурност.

Като един от Неговите апостоли, упълномощени да свидетелстват за Него, аз тържествено свидетелствам, че Спасителят е жив, че Той е възкресена, възвисена Личност на съвършената любов. Той е нашата надежда, нашият Посредник, нашият Изкупител”.

Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли, “The Power of a Strong Testimony”, *Liahona,* ян. 2002 г., стр. 103.

Изпиване на горчивата чаша

„В Гетсиманската градина Нашият Спасител не се е отдръпнал и пил от горчивата чаша на Единението (вж. У. и З. 19:16–19). На кръста Той страдал, за да изпълни волята на Отца Си, когато накрая успял да каже: „Свърши се” (Иоана 19:30). Той устоял до края. В отговор на съвършеното подчинение на Спасителя да остане непоклатим, Нашият Небесен Отец заявил: „Ето Моя Възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, в Когото прославих името Си” (3 Нефи 11:7).

… Нека прославим името на Бог, като застанем непоклатимо до Нашия Спасител Исус Христос. Аз давам специалното си свидетелство, че Той е жив”.

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли, „Застанете непоклатими на свети места”, *Лиахона,* май 2013 г., стр. 51.

Единственото съвършено Божие дете

„Аз знам, че по всяко време, по всякакъв начин и при всякакви обстоятелства Бог е Нашият любящ Небесен Отец. Знам, че Исус е бил единственото Му съвършено дете и че животът Му е бил жертван с любов от Отца и от Сина за изкуплението на всички нас, които сме несъвършени. Знам, че Той е възкръснал, за да живее отново, и защото е направил това, вие и аз също ще живеем”.

Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли, „Вярвам, Господи”, *Лиахона,* май 2013 г., стр. 95.

Знам, че Спасителят е жив

„Заявявам своето свидетелство и признателност за безпределната и вечна жертва на Господ Исус Христос. Знам, че Спасителят е жив. Изпитал съм както Неговата изкупителна, така и Неговата подпомагаща сила и свидетелствам, че те двете са реални и са на разположение на всеки от нас. Наистина, „в силата Господна" можем да вършим и да преодоляваме всички неща, докато бързаме напред в нашето пътуване през смъртността".

Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли, „Единението и пътуването през смъртността", *Лиахона,* апр. 2012 г., стр. 19.

Христос изпълни Своята мисия

„(Спасителят) взема върху Си „бремето на човечеството" и „ужасите, които Сатана можел да причини" (Джеймс Е. Талмидж, *Jesus the Christ,* стр. 613). В хода на това Той изтърпява незаконно скалъпените процеси и ужасните и трагични събития, водещи до Неговото разпъване. Това завършва с кулминацията на триумфалното Му възкресение в неделя, Великден. Христос изпълнява Своята свята мисия на Спасител и Изкупител. Ние ще бъдем възкресени от мъртвите и нашите духове ще бъдат отново обединени с телата ни. …

Давам своето апостолско свидетелство, че Исус Христос е жив и е Спасителят и Изкупителят на света. Той е осигурил пътеката към истинско щастие".

Старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли, „Ние следваме Исус Христос", *Лиахона,* май 2010 г., стр. 83–84, 86.

Спасителят ни изкупи

„Страданието на Спасителя в Гетсиманската градина и Неговата агония на кръста ни изкупват от греха, като задоволяват изискванията на справедливостта към нас. Той милостиво прощава на хората, които се покайват. Единението също така изплаща дълга, който справедливостта ни дължи, като ни изцелява и компенсира за всяко едно страдание, което невинно сме изстрадали. „Защото ето, Той изстрадва болките на всички човеци, да, болките на всяко живо създание, и мъже, и жени, и деца, които принадлежат към семейството на Адам" (2 Нефи 9:21; вж. и Алма 7:11–12). …

… Окончателното изкупление е в Исус Христос и само в Него. Смирено и с благодарност свидетелствам, че Той е Изкупителят".

Старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на давандесетте апостоли, „Изкупление", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 110, 112.

Възкресението и животът

„Най-вече, ние провъзгласяваме името на нашия Спасител и Изкупител, Исус Христос. Всичко, което сме – всичко, което някога ще бъдем – дължим на Него. …

Словата Му отекват през вековете:

„Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века" (Иоана 11:25–26).

Братя и сестри, Той е жив. Той е възкресен. Той ръководи Своето свято дело на земята".

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Дойдете при Него", *Лиахона,* май 2009 г., стр. 80.

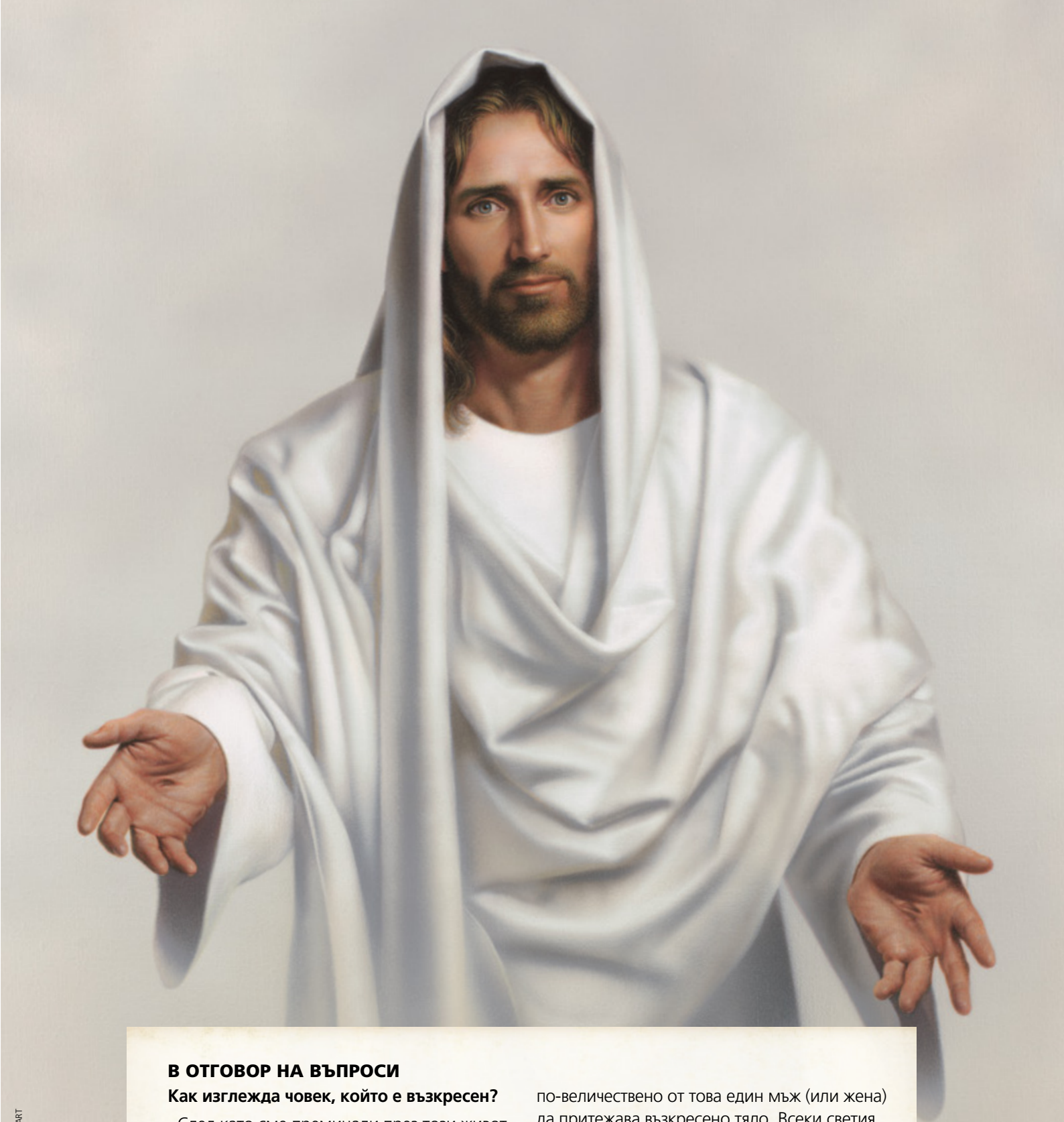

В ОТГОВОР НА ВЪПРОСИ

Как изглежда човек, който е възкресен?

„След като сме преминали през този живот, ние ще … имаме възвисени тела, които не страдат от болести и притеснения и са изключително красиви. Нищо по-красиво няма от това да погледнете възкресен мъж или жена. Не мога да си представя нищо по-величествено от това един мъж (или жена) да притежава възкресено тяло. Всеки светия от последните дни … определено има шанса да възлезе в утрото на първото възкресение и да бъде възвисен в присъствието Божие".

Президент Лоренцо Сноу (1814–1901 г.), в Conference Report, окт. 1900 г., стр. 4.

ДО МЕН БЪДИ, ОТ САЙМЪН ДЮИ © ALTUS FINE ART

От старейшина
Уилям Р. Уокър
От Седемдесетте

Следвайте ПРОРОКА

Като следваме президент Монсън и се опитваме да станем по-подобни на него, ние неизменно ще успеем да станем по-верни ученици на Господ Исус Христос.

Преди няколко години, точно преди общата конференция, президент Томас С. Монсън преподаде един прекрасен урок. Този път той бе пред събралите се висши ръководители, които бяха пътували до Солт Лейк Сити, Юта, мнозина от тях, идващи от най-различни места по света, където служеха в областни президентства. Бяхме се събрали, за да бъдем учени от Първото Президентство и Дванадесетте апостоли.

С наближаването на времето за събранието, изглежда всички вече присъстваха, с изключение на президент Монсън. Няколко минути преди началото на събранието ние спряхме да си говорим и седнахме, слушайки почтително прелюдната музика, в очакване пророкът да пристигне всеки момент.

Чакахме търпеливо, 9:00 настъпи и след това отмина. Някой излезе през страничната врата – очевидно, за да провери, дали няма нужда от помощ. Като се върна, той каза: „Президент Монсън ще дойде след малко”.

Около 15 минути по-късно президент Монсън влезе в стаята. С уважение ние станахме на крака, докато той влизаше. Бяхме щастливи да го видим и доволни, че той изглеждаше добре. Нямаше очевидна причина защо бе закъснял.

Президент Монсън застана направо на амвона и каза: „Братя, съжалявам, че закъснях, но съпругата ми се нуждаеше от мен тази сутрин”.

Бях силно впечатлен и смирен и не можех да спра да си мисля за думите му.

Това бе много важно събрание. Бе се събрало цялото висше ръководство на Църквата, но президент Монсън даде пример на всички нас. Съпругата му се нуждаеше от него и той отдели необходимото време, за да се погрижи за нея. Беше велика проповед. Не си спомням нищо друго, казано в този ден, но помня следната проповед: „Съпругата ми се нуждаеше от мен”.

Следване на примера на пророка

Бих искал да предложа пет начина, по които можем да следваме примера на президент Монсън.

1. Можем да сме позитивни и можем да сме щастливи.

В Скъпоценен Бисер пророкът Джозеф Смит описва своя „жизнерадостен темперамент” (Джозеф Смит – История 1:28). „Жизнерадостен” описва и президент Монсън.

В един случай президент Монсън каза: „Ние … можем да изберем да имаме положително отношение. Не можем да насочваме вятъра, но можем да нагласяме платната. С други думи, можем да изберем да сме щастливи и позитивни, независимо от това какво ни се случва”.[1]

Един ден чаках пред заседателната зала на Първото Президентство. Бях поканен там, за да участвам в едно събрание за обсъждане на въпроси, свързани с храма. Тихо седнах пред залата, съвсем сам. Мислех си, че

На всяко освещаване на храм президент Монсън обръща внимание на децата. Той обича да ги включва в церемонията по поставянето на крайъгълния камък.

Първото Президентство вече е започнало събранието и че ще бъда поканен да се присъединя към тях след няколко минути.

Докато седях там, чух някой да върви по коридора и да си подсвирква. Помислих си: „Някой не разбира официалния протокол". Не може да се разхождаш и да си подсвиркваш пред офиса на президента на Църквата".

След миг подсвиркващият се появи – беше президент Монсън. Беше щастлив и беше позитивен. Той топло ме приветства и каза: „Мисля, че ще започнем събранието след няколко минути".

Дори и с бремето на цялата Църква на раменете си, той е пример за щастие и винаги има позитивно отношение. Ние също трябва да сме такива.

2. Можем да сме мили и любящи към децата.

Исус често говори за децата. Неговият пророк, президент Монсън, също често говори за децата. Виждал съм, особено на освещавания на храмове, как той обича децата и чрез примера си ни учи как да се отнасяме с тях. На всяко освещаване на храм той обръща внимание на децата. Обича да ги включва в церемонията по поставянето на крайъгълния камък и винаги кани няколко деца да сложат малко вар върху крайъгълния камък, за да участват в символичното довършване на храма. Той прави това забавно за тях. Той го прави запомнящо се за тях. Винаги има голяма усмивка за тях. Насърчава ги и ги хвали. Прекрасно е да се вижда това.

Неговите топли приветствия понякога включват „дай пет", мърдане на уши и насърчаване да отслужат мисия и да сключат брак в храма.

Преди няколко години президент Монсън трябваше по план да освети храма Окър Маунтин Юта на рождения си ден. Когато той пристигна и доближи входа на храма, беше се събрала една група млади хора. Те очевидно знаеха, че е рожденият ден на президент Монсън, защото започнаха да му пеят „Честит рожден ден". Той спря и се обърна към тях с голяма усмивка на лицето си. Дори започна да размахва ръцете си, все едно че дирижираше пеенето. Накрая те добавиха припева: „За много години". Той ми каза: „Това ми е любимата част".

Децата и младежите в Църквата го обичат и не се съмняват, че и той ги обича!

3. Можем да следваме подтиците на Духа.

Президент Монсън прекрасно изрази посветеността си на Господ и отдадеността си да следва подтиците на Духа със следните думи: „Най-сладкото преживяване, което познавам в живота, е да почувствам подтик и да действам съгласно него, а по-късно да разбера, че това е било в изпълнение на молитвата на някого. И винаги искам Господ да знае, че ако Той има нужда някой да извърши задача, Том Монсън ще я изпълни за Него".[2]

Това е модел, който всички ние трябва да искаме да следваме.

4. Можем да обичаме храма.

Президент Монсън ще остане в историята като един от най-великите строители на храмове в историята на Църквата. Откакто стана президент на Църквата през февруари 2008 г., той продължи великото дело по строежа на храмове. За шестте години откакто е пророк, президент Монсън обяви плановете за строежа на 33 нови храма.

Президент Монсън казва: „Нека всеки от нас да живее достоен живот с чисти ръце и сърца, така че храмът да може да докосне нашия живот и нашите семейства".[3]

Той ни е дал и следното прекрасно обещание:

„Когато докосваме храма и го обичаме, животът ни ще отразява нашата вяра. Като отиваме в светия дом, като помним заветите, които сме сключили вътре, *ще сме в състояние да понесем всяко изпитание и да преодолеем всяко изкушение*”.[4]

Нека следваме модела, който пророкът ни е дал, като обичаме храма.

5. Можем да сме мили, съобразителни и любящи.

Президент Монсън е прекрасен пример за обич към другите. Цялото му служение е изпълнено с посещаването на домове, полагане на ръце върху глави и даване на благословии, правене на неочаквани телефонни обаждания за утеха и насърчение, изпращане на писма за кураж, похвала и благодарност, посещаване на болници и болнични заведения и намиране на време, за да отиде на погребения и помени, независимо от изключително натовареното си разписание.

Подобно на Спасителя, Томас Монсън обикаля да прави благодеяния (вж. Деянията 10:38) и да благославя и обича другите; това е движещата сила в живота му.

Един забележителен пример за добрината на президент Монсън се случи през 2012 г. Красивият храм Бригъм Сити Юта бе почти завършен, когато се срещнах с Първото Президентство, за да обсъдим плановете по неговото освещаване. Тъй като Бригъм Сити бе само на един час на север от Солт Лейк Сити, щеше да е много лесно за президент Монсън да отиде там за освещаването.

Вместо това, президент Монсън каза: „Бригъм Сити е роднят град на президент Бойд К. Пакър, този велик апостол, който е седял до мен в продължение на толкова много години в Дванадесетте. Искам той да има честта и благословията да освети храма в родния си град. Аз ще стоя настрана и ще определя президент Пакър да освети храма Бригъм Сити. Искам това да е неговият ден”.

Бе прекрасен ден за президент Пакър и сестра Пакър, която също бе отраснала в Бригъм Сити. Бях много трогнат от милия и щедър жест на президент Монсън към колегата му апостол. Всички можем да сме такива. Можем да споделяме и да сме мили и да мислим повече за хората около нас.

Подобно на Спасителя, президент Монсън обикаля да прави благодеяния и да благославя и обича другите; това е движещата сила в живота му.

Моделът на един пророк

С прекрасните си и вдъхновяващи речи на общата конференция президент Монсън ни учи как да живеем. Със забележителния си и прекрасен личен пример той ни учи как да сме последователи на Исус Христос. Действително, Господ ни е дал модел за всички неща и един от моделите, които трябва да се стремим да следваме, е този на възлюбения ни пророк.

Свидетелствам, че има Бог в небесата, който ни познава и ни обича. Той ни е дал пророк – да ни насочва, учи и води в тези последни дни. Свидетелствам, че Господ очаква да обичаме пророка, да го подкрепяме и да следваме примера му.

Считам, че е велика благословия да живея по времето, когато Томас С. Монсън е Господният пророк. Като го следваме и се опитваме да станем по-подобни на него, ние неизменно ще успеем да станем по-верни ученици на Господ Исус Христос. ■

От духовно послание на Образователната система на Църквата, изнесено в Университета Бригъм Йънг–Айдахо на 5 май 2013 г. За пълния текст посетете lds.org/broadcasts.

БЕЛЕЖКИ

1. “Messages of Inspiration from President Monson”, *Church News,* 2 септ. 2012 г.
2. *On the Lord’s Errand* (DVD, 2008 г.)
3. Томас С. Монсън, „Благословиите на храма”, *Лиахона,* окт. 2010 г., стр. 19.
4. Томас С. Монсън, *Be Your Best Self* 1979 г., стр. 56; курсив добавен.

Филипините:

ДУХОВНА СИЛА НА ОСТРОВИТЕ В МОРЕТО

За краткия период от 53 години Църквата е претърпяла удивителна сила и растеж във Филипините, известни като „Перлата на Изтока”.

За Аугусто А. Лим посланието, представено от двама млади мисионери от Съединените щати, изглежда потвърждавало принципите, които вече приемал за истинни. Тъй като бил млад адвокат и християнин, Аугусто забелязал, че ученията, като например продължаващото откровение, били „неща, в които вярвах още в гимназията и в колежа”. [1]

След няколко месеца Аугусто се съгласил да посети неделните служби и приел предизвикателството да прочете и да се моли за Книгата на Мормон. „Започнах да чета Книгата на Мормон сериозно, в същия дух, в който Мороний ни съветва. Когато направих това с желанието да знам дали е истинна – след няколко реда – аз вече започнах да придобивам свидетелство”, спомня си той.[2]

През октомври 1964 г. Аугусто Лим бил кръстен и станал пионер на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни във Филипините, а съпругата и децата му скоро го последвали. Днес, след десетилетия на вярна служба в Църквата – която включва едно призование през 1992 г. да служи като висш ръководител, първият филипинец, който някога е служил на такава позиция – брат Лим отразява вярата и отдадеността на стотици хиляди светии от последните дни, живеещи в „Перлата на Изтока”.

Една плодородна земя

Около 550 години преди раждането на Исус Христос, Господ обещава на Нефи, пророка от Книгата на Мормон: „(Аз) си спомням за онези, които са на островите в морето” и „изпращам словото Си на чедата човешки, да, тъкмо на всички народи по земята” (2 Нефи 29:7). За мнозина, които са прочели тези специални слова, това напомня за една група „острови в морето”: Филипините.

С населението си, наближаващо 100 милиона души, Република Филипини е огромен архипелаг от около 7 100 острова, разположени близо до югоизточното крайбрежие на Азия. Тя е красива тропическа страна, населена с дружелюбни, жизнени и смирени хора. Но страната често често става жертва на земетресения, тайфуни, изригвания на вулкани, приливни вълни и други природни бедствия и страда от множество социално-икономически проблеми. Широкоразпространената бедност е често предизвикателство и филипинците са претърпявали многократно политическа нестабилност и икономически кризи.

Но за онези, които са запознати с Господните пътища, Филипините е плодородна земя за засаждането на семената на Евангелието. Освен тагалог и други местни езици, много от филипинците говорят и английски език, който също е национален език. Поради дългия период на испанско владичество, над 90 процента от населението е християнско; значителна част от малцинствата са мюсюлмани.

Първият опит за въвеждане на Църквата във Филипините бил направен през 1898 г., по време на

СНИМКА НА ЛОДКА © GETTY IMAGES; СНИМКА НА СЕМЕЙСТВА ПРЕД ХРАМА МАНИЛА ФИЛИПИНИ ОТ ДАНИЛО СОЛЕТА

Като градят живота си върху евангелски принципи, младежите във Филипините постигат успех и се превръщат в стабилни ръководители в Господната Църква.

испано-американската война от Уилард Кол и Джордж Сийман, военнослужещи от Юта, светии от последните дни, които били отделени като мисионери преди заминаването си. Когато възникнели възможности, те проповядвали Евангелието, но не последвали кръщения.

По време на Втората световна война, няколко светии от последните дни се придвижвали из островите с напредването на обединените сили. През 1944 и 1945 г. военни групи провеждали църковни събрания на много места и многобройни военнослужещи, светии от последните дни, все още били във Филипините, когато приключила войната. Сред тях били Максин Тейт и новият член Джером Хороуиц. И двамата помогнали за представянето на Евангелието на Анисета Фахардо. Докато помагали да възстановят къщата на Анисета в една бомбардирана част на Манила, брат Хороуиц споделил новата си вяра с Анисета и дъщеря й Рут.

Анисета придобила свидетелство и пожелала кръщение, но Църквата не упълномощавала кръщения за филипинци по това време, тъй като нямало постоянни църковни единици на островите. Старейшина Харолд Б. Лий (1899–1973) от Кворума на дванадесетте апостоли разбрал за желанието на Анисета и в позицията си на председател на Общия комитет на военнослужещите, старейшина Лий одобрил кръщението на Анисета. Сутринта на Великден през 1946 г. Анисета Фахардо била кръстена от военнослужещия Лорън Фер и сега се счита за първата филипинка, за която се знае да е станала член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Началото на мисионерската работа

След войната били организирани църковни групи в две американски военни бази – военновъздушната база Кларк и военноморската база Субик Бей – като военнослужещите, светии от последните дни, очаквали официалното регистриране на Църквата във Филипините. На 21 август 1955 г. президент Джозеф Фийлдинг Смит (1876–1972) осветил Филипините за проповядване на Евангелието. Законови ограничения обаче забавили пристигането на мисионерите до 1961 г.

През 1960 г. старейшина Гордън Б. Хинкли (1910–2008), по това време асистент към Кворума на дванадесетте апостоли, за няколко дни посетил Филипините: „Аз изразих виждането, че мисионерската работа ще бъде … толкова плодотворна, както е била и на много други места по света”.[3] На следващата година, след много подготовка и документация, извършена от членове като Максин Тейт Грим и президент Робърт С. Тейлър от мисия Южен Далечен Изток, а също и от приятели извън Църквата, старейшина Хинкли се завърнал на островите, за да освети отново Филипините за започване на мисионерска работа.

На 28 април 1961 г., в покрайнините на Манила, старейшина Хинкли се събрал с една малка група военнослужещи, американски граждани и един филипински член – Дейвид Лагман – и произнесъл една специална молитва „да има много хиляди, които ще приемат това послание и ще бъдат благословени поради него”.[4] Тези думи, произнесени от един истинен Господен служител, скоро станали пророчески.

Първите четирима мисионери – Реймънд Л. Гудсън, Хари Дж. Мъри, Кент С. Лоуе и Нестър О. Ледесма – пристигнали в Манила след няколко седмици. „Филипинците приеха Евангелието с голяма готовност”, отбелязва старейшина Лоуе. „Когато главата на семейството вземеше решение да се присъедини към Църквата, в много, много случаи цялото семейство се присъединяваше към Църквата”.[5]

Църквата напредва

Делото напредва до там, че през 1967 г. се организира Мисия Филипини. До края на тази година в мисията има 3 193 члена, 631 от които са се кръстили през същата година. До 1973 г. Църквата във Филипините достига до почти 13 000 членове. На 20 май 1973 г. бил организиран кол Манила Филипини, с президент Аугусто А. Лим. През 1974 г. мисията била разделена, като така се създали мисия Филипини Манила и мисия Филипини Себу Сити.

През август 1975 г. президент Спенсър У. Кимбъл (1895–1985) дошъл в Манила, за да председателства на първата областна конференция на Филипините. Август бил бурен месец, което много затруднило пътуването за хората, идващи извън Манила. Един автобус със светии от град Лаоаг още малко и нямало да успее да пристигне, но светиите го избутали от пълна с кал дупка и успели да измолят от шофьора да не се връща. Друга група светии се борили с бурните морски води в продължение на три дни, защото, по думите на една сестра, най-важното нещо е да се види и чуе живия пророк Божий.

През 1980 г. президент Кимбъл отново посетил Филипините, за да председателства на друга областна конференция и също така се срещнал за кратко с президента на Филипините, Фердинанд Маркос. Тази среща подготвила пътя на Църквата за откриването на център за подготовка на мисионери във Филипините през 1983 г. и за освещаването на храма Манила Филипини на следващата година. През 1987 г. била създадена Област Филипини/Микронезия, с централен офис в Манила.

През 1987 г. били преведени на тагалог подбрани извадки от Книгата на Мормон. Книгата на Мормон вече е преведена на няколко от езиците на Филипините, включително на себуано.

Благословиите на храма

През декември 1980 г. президент Спенсър У. Кимбъл изпратил в Манила директора на църковния отдел по недвижимите имоти, за да намери подходящ парцел за храм. След като обмислил няколко парцела, директорът изпратил молба за закупуването на 3,5 акра (1,4 хектара) в Кезон Сити. От този парцел се вижда долината Марикина и местоположението му е сравнително достъпно за много членове на Църквата. Молбата била одобрена и имотът бил закупен през януари 1981 г. Името на улицата, по молба на Църквата, било променено на Темпъл Драйв (Път към храма).

За церемонията по първата копка на 25 август 1982 г., въпреки опасността от тайфун, се събрали около 2000 членове от всички части на островите, които пътували по море, с влак и автобус. Скоро започнал строежът на храма и той бил готов за освещаване през август 1984 г.

Близо 27 000 членове и нечленове обиколили храма преди неговото освещаване. Те дошли въпреки двата тайфуна – отделени само от 48 часа – които преди броени дни били ударили Филипините. Светиите от далечни провинции пристигнали изтощени, но щастливи. В много случаи им се било наложило да поемат по заобиколни пътища към Манила, защото пътищата били наводнени, а мостовете повредени от преливащите реки.

Красотата на храма влечатлила посетителите, включително много влиятелни филипинци. Писателят Селсо Сарунунган отбелязал: „цари едно чувство на святост, че когато влезеш вътре, ще се изправиш пред Създателя си". Полковник Биенвенидо Кастийо, главен свещеник към Филипинската жандармерия, казал, че храмът е „място, където можеш да размишляваш за небесни неща, защото си в такава обстановка". Две монахини

ХРОНОЛОГИЯ

1898 г.: Двама военнослужещи светии от последните дни проповядват Евангелието във Филипините по време на Испано-американската война

1944–1945 г.: Още военнослужещи светии от последните дни проповядват по време на Втората световна война

1946 г.: Анисета Фахардо става първата филипинка, за която се знае да е кръстена и потвърдена за член на Църквата

1955 г.: Президент Джозеф Фийлинг Смит освещава Филипините за проповядването на Евангелието

СНИМКА НА ВОЙНИЦИ ОТ ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

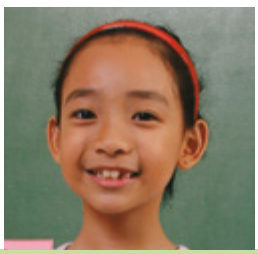

почувствали, че храмът е „действително дом Господен". Ева Естрада-Калау, депутат във филипинския парламент, казала на водачите на храмовите обиколки: „Бих искала да построите повече храмове тук".[6]

Президент Хинкли, по това време втори съветник в Първото Президентство, водил службата по полагането на крайъгълния камък на 25 септември 1984 г. Последвали девет освещаващи сесии, проведени в селестиалната зала. Около 6 500 светии от 16 кола и 22 окръга в тихоокеанската област присъствали на сесиите.

След последната освещаваща сесия, Пауло В. Малит младши и Една А. Ясона

Но, подобно на търговеца, който отишъл и продал всичко, което имал, за да купи един скъпоценен бисер (вж. Матея 13:45–46), тази двойка решила да продаде къщата си, за да заплати пътуването, за да може с децата си да бъдат запечатани като вечно семейство. След като продали дома си и повечето от притежанията си, те успели да съберат нужната сума, за да заплатят пътуването по вода до Манила за деветчленното си семейство. Леонидес се притеснявала, защото нямало да имат дом, в който да се приберат. Но Бернардо я уверил, че Господ ще помогне. През 1985 г. те се запечатали в храма като

1961 г.: Филипините официално са отворени за мисионерска работа; пристигат първите четири мисионери

1967 г.: Организира се мисия Филипини

1973 г.: Създава се кол Манила Филипини

1974 г.: Мисия Филипини бива разделена, като така се създават Мисия Филипини Манила и Мисия Филипини Себу Сити

1975 г.: Първа областна конференция, проведена в Манила

1983 г.: В Манила отваря врати център за подготовка на мисионери

станали първата двойка, сключили брак в храма Манила Филипини, на 27 септември 1984 г. Първият президент на този храм, У. Гарт Андрюс, извършил брачната церемония.

Многобройни членове на Църквата се редили на опашка, за да получат собственото си надаряване, като първи били храмовите служители. Храмовата работа продължила и през нощта до следващия ден.

Членовете чувствали нарастнало желание да посещават храма. Онези, които живеели далече от Манила, трябвало да жертват много, за да пропътуват огромното разстояние по вода или с автобус. Но въпреки това те идвали и носели със себе си разкази за вяра и решителност.

За Бернардо и Леонидес Обедоза от Джеренал Сантош, отиването в храма в далечна Манила изглеждало невъзможно.

Събрание на Обществото за взаимопомощ за подготовка за спешни случаи осигурява ценна информация за сестрите, които живеят в страна, която често става жертва на природни бедствия.

СНИМКА НА ЦЕНТЪРА ЗА ПОДГОТОВКА НА МИСИОНЕРИ, КОПИРАНЕТО ЗАБРАНЕНО

семейство за времето и за цялата вечност. Струвала си всяка жертва, която били направили, защото в храма намерили несравнима радост – техния безценен бисер. И точно както казал Бернардо, Господ помогнал. На връщане от Манила мили познати им предоставяли места, където да отседнат. Децата им завършили образованието си и семейството накрая се сдобило със собствен дом на ново място.

На 18 април 2006 г. Първото Президентство обяви строежа на храма Себу Сити Филипини. При чуването на новината, много членове на Църквата пролели радостни сълзи. „Благословени сме, защото Господ е избрал Себу Сити за място на следващия храм", казва Сезар Перез младши, директор на Института по религия в Себу Сити.

НАРАСТВАНЕ НА БРОЯ НА ЧЛЕНОВЕТЕ ВЪВ ФИЛИПИНИТЕ

Общ брой членове: 675 166*

Райони и клонове: 1 134

Мисии: 17

Храмове: 2 (още един в строеж)

Центрове за семейна история: 167

** До септември 2013 г.*

1984 г.: Храмът Манила Филипини е осветен

1987 г.: Създава се Област Филипини/Микронезия, с централен офис в Манила

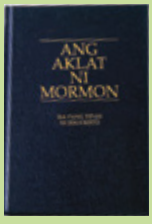

1987 г.: Подбрани извадки от Книгата на Мормон са преведени на тагалог

2010 г.: Храмът Себу Сити Филипини е осветен

Няколко месеца след освещаването на храма Себу Сити Филипини, филипинските светии от последните дни отново намерили причина за радост. На 2 октомври 2010 г., по време на встъпителните си слова в общата конференция, президент Томас С. Монсън обяви строежа на храма Урданета Филипини в Пангасинан.

Най-доброто предстои

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни във Филипините е сравнително млада, ако се сравни с присъствието ѝ в други страни, но съдбата на островната нация е величествена. Растежът на Църквата е удивителен и най-доброто тепърва предстои. Старейшина Майкъл Джон У. Те от Седемдесетте, вторият филипинец, призован да служи като висш ръководител, казва: „Ние (светиите от последните дни от Филипините) трябва да се подготвим духовно повече от всякога, защото делото ще продължи с или без нашата помощ".[7]

Действително, с напредването на 21-ви век, възстановената Църква ще продължи да расте по размер и влияние, докато все повече филипинци приемат нейното послание и стават благословия за този избран народ на островите в морето. За старейшина Те и филипинските светии от последните дни „велики(те) … обещания Господни за онези, които са на островите в морето" (2 Нефи 10:21) в момента се изпълняват. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Аугусто А. Лим, в R. Lanier Britsch, "'Faithful, Good, Virtuous, True': Pioneers in the Philippines," *Liahona,* фев. 1998 г., стр. 44.
2. Аугусто Лим в Gelene Tobias, "Augusto Lim: The Man of Many Firsts," countrywebsites.lds.org/ph/index.php/dateline-philippines/jubilee-2011.
3. Вж. Шери Л. Дю, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996 г.), стр. 213–215.
4. Гордън Б. Хинкли, "Commencement of Missionary Work in the Philippines", *Tambuli,* апр. 1991 г., стр. 18.
5. Интервю на Кент Клайд Лоуе от Джеймс Нийл Кларк, 3 септ. 2007 г.
6. Франсис М. Оркиола, "Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints", *Ensign,* ноем. 1984 г., стр. 107.
7. Майкъл Джон У. Те, "Scriptures and Spiritual Preparation" (Послания на областното президентство, май 2011 г.); lds.org.ph/index.php/literature.

Използване на ПЛАНА НА СПАСЕНИЕ *за отговаряне на въпроси*

От Ларене Портър Гонт
Църковни списания

Живеем във вълнуващо време. Възстановеното Евангелие на Исус Христос излиза „вън от неизвестността" (У. и З. 1:30). В резултат на това, все повече от чедата на Небесния Отец, които не са от нашата вяра, чуват за „мормоните". Някои чуват неща, които звучат странно или объркващо. Други чуват неща, които чувстват познати и утешаващи. Хора и от двете групи може да дойдат при нас, търсейки отговори на въпросите си. Много отговори се намират в плана на спасение, който е познат и като „великия план на щастието" (Алма 42:8).

Най-често задаваните въпроси са: „Откъде съм дошъл?" „Защо съм тук?" и „Къде ще отида след този живот?" На всички тези въпроси може да се отговори с истини, намиращи се в плана на спасение. Тази статия споделя някои от отговорите, които Писанията и нашият пророк, президент Томас С. Монсън е дал относно тези въпроси.

Вяра в Исус Христос
Покаяние

ИЛЮСТРАЦИИ РОБЪРТ АДАМСЪН

Откъде съм дошъл?

Ние сме вечни същества. Преди този живот, ние сме живели с Бог като Негови духовни деца. „Апостол Павел (учи), че „ние сме Божий род" (Деянията 17:29)", казва президент Монсън. „Тъй като знаем, че физическите ни тела са потомство на нашите земни родители, ние трябва да изследваме значението на думите на Павел. Господ е заявил, че „духът и тялото съставляват душата на човека" (У. и З. 88:15). Именно духът е потомство на Бог. Авторът на Евреите говори за Него като за „Отца на духовете ни" (Евреите 12:9)".[1]

Защо съм тук?

Президент Монсън казва относно живота ни на земята: „Колко благодарни следва да бъдем затова, че нашият мъдър Творец е създал земя и ни е изпратил тук, преминали булото на забравата без да помним предишното си съществуване, за да можем да преминем през период на изпитание, възможност да докажем себе си, за да можем да се подготвим за всичко, което Бог е подготвил да получим.

Ясно е, че една от основните цели на съществуването ни на земята, е да получим тела от плът и кости. Също така ни е бил даден дара, наречен свобода на избор. По хиляди начини ние имаме привилегията да избираме сами за себе си. Тук се учим от взискателния учител, наречен опит. Правим разлика между доброто и злото. Правим разлика между горчивото и сладкото. Откриваме, че нашите действия имат последици".[2]

Къде ще отида след този живот?

Смъртта идва при всички хора. Но, „ако умре човек, ще оживее ли?" (Иов 14:14). „Знаем, че смъртта не е краят", казва президент Монсън. „През вековете тази истина е била проповядвана от живите пророци. Тя се намира също така в нашите свети Писания. В Книгата на Мормон ние четем конкретните и утешителни слова:

„Сега, относно състоянието на душата между смъртта и възкресението: Ето, беше ми сторено знайно от един ангел, че духовете на всички човеци, след като напуснат смъртното тяло, да, духовете на всички

Когато ние или други хора имаме въпроси относно Евангелието на Исус Христос, знаем ли къде да намерим отговорите?

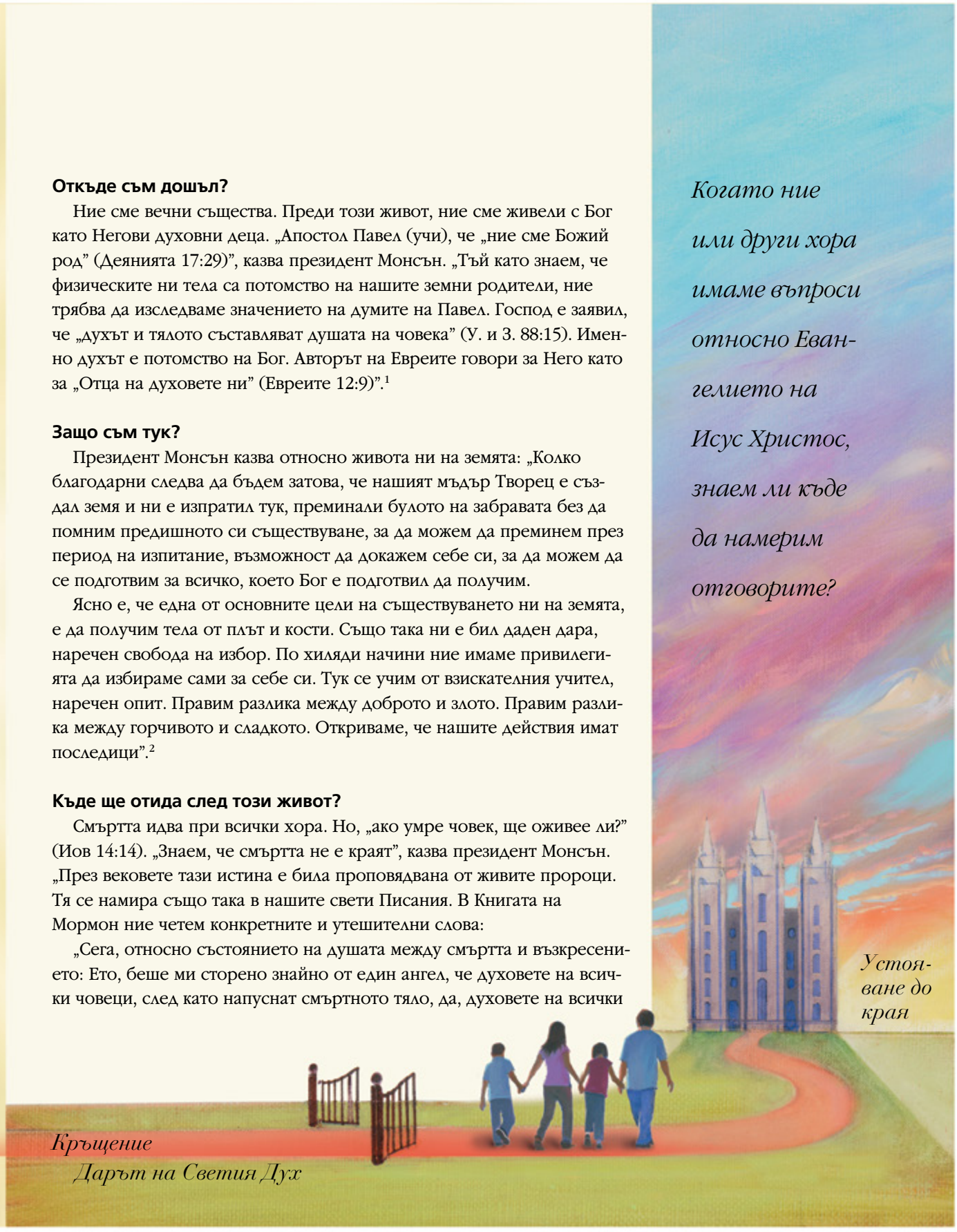

Устояване до края

Кръщение

Дарът на Светия Дух

КЪДЕ МОГА ДА НАУЧА ПОВЕЧЕ ЗА ПЛАНА НА СПАСЕНИЕ?

1. Планът на спасение е изложен най-ясно в Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен Бисер.
2. Словата на живите пророци се намират на conference.lds.org. Може да търсите думи като плана на спасение, плана на щастие, Единение, възвисяване, справедливост и милост, покаяние и възкресение.
3. Вж. „Урок 2: Планът на спасение" в глава 3 на *Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба.*

човеци, били те добри или зли, се връщат при този Бог, Който им даде живот.

И тогава ще стане така, че духовете на онези, които са праведни, ще бъдат приети в състояние на щастие, което се нарича рай, състояние на покой, състояние на мир, където те ще почиват от безпокойствата си и от всякакви грижи и скръб" (Алма 40:11–12)".[3]

След като възкръснем, ние отиваме в селестиалното царство, чиято слава е тази на слънцето, терестриалното, чиято слава е тази на луната, телестиалното царство, чиято слава е тази на звездите, или външната тъмнина (вж. У. и З. 76).

Наистина ли съществува Бог? Сатана съществува ли?

Небеснията Отец, Исус Христос и Сатана участвали във великия Съвет в небесата, който се провел преди да се родим. Като част от плана на спасение, Небеснията Отец помолил някой да отиде на земята и да направи единение за греховете ни. Той казал: „Кого да изпратя? И отговори един (Исус Христос), подобен на Сина Човешки: Ето Ме, изпрати Мен. И друг (Сатана) отговори, и каза: Ето Ме, изпрати мен. И Господ каза: Ще изпратя Първия.

И вторият (Сатана) се разгневи и не опази първото си състояние; и в него ден мнозина го последваха" (Авраам 3:27–28; вж. също У. и З. 29:36–37; Моисей 4:1–4).

Притежаваме ли силата да устоим на изкушенията на Сатана?

Една трета от духовете, които избрали да последват Сатана след небесния съвет, били низвергнати с него. Те и Сатана остават духове без физически тела. Пророкът Джозеф Смит учи: „Всички създания с тяло имат власт над онези, които нямат такова."[4] Затова Сатана може да ни изкушава, но ние имаме силата да устоим.

Защо понякога изглежда, че Небеснията Отец не отговаря на молитвите ми?

„Молитвата е действието, чрез което волята на Отца и волята на детето се привеждат в съответствие една с друга. Целта на молитвата не е да променим волята на Бога" (Ръководство към Писанията, „Молитва"). Молитвата е средство, което ни помага да решим дали

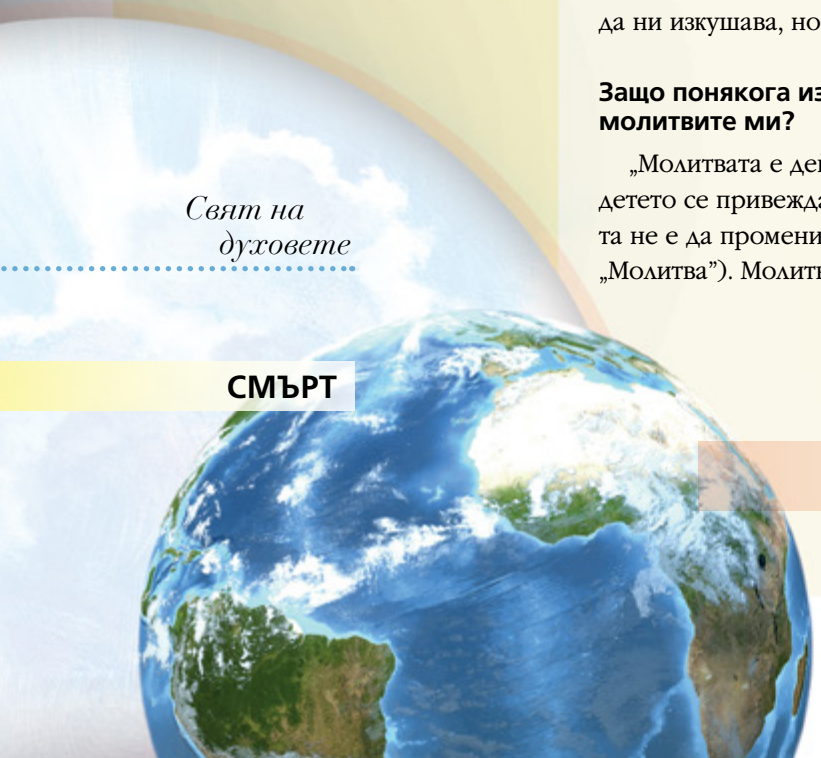

ще използваме свободата си на избор, за да вършим това, което Бог ще ни заповяда (вж. Авраам 3:25). Небесният Отец винаги отговаря на молитвите ни, но тези отговори може да дойдат под формата на да, не или още не. Времето е важно.

Защо имам трудности, след като се стремя да живея добър живот?

Трудностите са част от плана на спасение. Те ни правят по-силни, усъвършенстват ни и ни пречистват, когато разчитаме на Исус Христос и Неговото Евангелие. Небесният Отец ни подкрепя по време на трудностите ни. Нашите изпитания ще „(ни) дадат опит и ще бъдат за (наше) добро" (У. и З. 122:7).

Как мога да знам кое е правилно и кое грешно?

Всички Божии чеда се раждат със Светлината на Христос, която ни помага да „различава(ме) доброто от злото" (Мороний 7:16). Освен това, Светият Дух може да ни свидетелства за истината в ума и в сърцето ни с чувства на мир и топлина (вж. У. и З. 8:2–3).

Може ли да ми бъде простено, дори и да съм извършил сериозни грехове?

Бог е знаел, че всички ние ще грешим, докато се учим да избираме между доброто и злото.[5] Обаче всички грехове имат и съответното наказание. Справедливостта изисква наказанието да бъде изтърпяно. В милостта Си, Небесният Отец позволил на Исус Христос да извърши Единението и да задоволи изискванията на справедливостта за всички нас (вж. Алма 42). С други думи, страданието на Христос в Гетсиманската градина и смъртта Му на Голгота са заплатили цената за всичките ни грехове, ако приемем Единението на Христос, като се покаем и приемем обредите на Евангелието. Греховете ни ще бъдат простени (вж. У. и З. 1:31–32). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, „Състезанието на живота", *Лиахона,* май 2012 г., стр. 91; вж. също Авраам 3:22–26.
2. Томас С. Монсън, „Състезанието на живота", стр. 91–92; вж. също Алма 34:32–34.
3. Томас С. Монсън, „Състезанието на живота", стр. 93; вж. също Учение и Завети 76:59–111.
4. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 225.
5. Малките деца не могат да грешат, „докато те не станат отговорни" (вж. У. и З. 29:46–47).

КАК СА ЗНАЕЛИ?

Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, по време на общото събрание на Обществото за взаимопомощ през 2011 г. произнесе една реч пред сестрите от Обществото за взаимопомощ, която докосна сърцето ми и ми даде мир. Той говори за малката незабравка и как нейните пет венчелистчета представляват петте неща, които никога не трябва да забравяме.[1]

След събранието дъщеря ми Алиса ми разказа една история за приятелката ѝ Джеси, която има малка фирма за кетъринг. Джеси била помолена от коловите си ръководителки на Обществото за взаимопомощ да направи десерт, който да се сервира след общото събрание на Обществото за взаимопомощ. Джеси казала на Алиса, че знаела веднага какво трябва да направи – 250 кексчета. Алиса предложила да помогне при транспортирането на кексчетата до коловия център.

Дошъл денят на събранието и когато Алиса отишла да помогне, заварила Джеси готова да се разплаче. Кексчетата били готови, но Джеси изпратила на една роднина една снимка на тях и тя казала, че не са достатъчно специални за събранието.

Джеси почнала да се съмнява в себе си. Тя заключила, че коловите ръководителки на Обществото за взаимопомощ ще очакват нещо посложно от обикновените ѝ кексчета. Трескаво се опитвала да измисли начин, по който да смени украсата на кексчетата, но нямало време. Тя и Алиса занесли кексчетата такива, каквито били, като Джеси чувствала, че е разочаровала сестрите си – докато не заговорил президент Ухтдорф.

Като започнал да говори за малките незабравки, на екрана се появила снимка на малката незабравка. Тя била толкова просто цветенце, но толкова красиво с изящните си венчелистчета. Посланието на президент Ухтдорф докоснало сърцата на всички, когато той помолил всички ние да не се разсейваме толкова много от големите екзотични цветове около нас, че да забравим петте малки, но важни истини, на които ни учи той.

След закриващата молитва сестрите се отправили към залата за почерпката. Когато Алиса и Джеси влезли, те видели, че всички са заобиколили масата за десерти и се питали: „Как са знаели?"

Всяко кексче било с обикновена бяла глазура и украсено с една проста, красива, изящна незабравка с пет венчелистчета. ■

Гейл Ашкрофт, Аризона, САЩ

Кексчетата били готови, но Джеси изпратила на една роднина една снимка на тях и тя казала, че не са достатъчно специални за събранието на Обществото за взаимопомощ.

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „Не забравяйте", *Лиахона*, ноем. 2011 г., стр. 120.

ИЛЮСТРАЦИИ БРАДЛИ КЛАРК

ОБЕЩАНИЕТО МИ ДАДЕ НАДЕЖДА

Скоро след като сключихме брак със съпруга ми, бяхме благословени със син. Когато виждах усмивката му и поглеждах в очите му, се чувствах задължена на Небесния Отец. Синът ни ми се струваше съвършен. Съпругът ми и аз благодаряхме ежедневно на Господ за този ценен дар.

На 19 февруари 2009 г. аз си приготвих багажа, за да се върна в университета за последната ми година от следването. Съпругът ми и аз не знаехме, че на следващия ден възлюбеният ни син щеше да получи треска и да напусне този земен живот.

Беше ми трудно да го понеса. Членовете на нашия район дойдоха в дома ни, за да ме утешат със стихове от Писанията и химни и за да се молят с нас. Ценях състрадателните им съболезнования, но скръбта ми за сина ми продължаваше. Когато и да си помислех за него, очите ми се изпълваха със сълзи.

Четири дни след смъртта му аз бях вдъхновена да изучавам *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*. Като взех книгата, тя се разтвори в ръцете ми на главата, озаглавена „Слова на надежда и утеха във време на смърт". Започнах да чета и бях дълбоко разчувствана от трагичните загуби на Джозеф и Ема, когато започнали да имат деца. Когато стигнах до един откъс от реч, която пророкът изнесъл на погребението на едно двегодишно момиче, аз се почувствах все едно върху главата ми се изля студена вода, охлаждаща моите изпълнени със скръб мисли.

Повиках съпруга си. Заедно зачетохме: „Задавах (си) въпроса защо тези младенци, тези невинни деца, биват взети от нас. … Господ прибира мнозина даже в младенческа възраст, за да избегнат човешката завист и скърбите и нечестията на този свят; те са твърде чисти и прелестни да живеят на земята, затова, ако помислим правилно, вместо да скърбим, имаме причина да се радваме, защото те са спасени от нечестието и скоро отново ще ги имаме при себе си".

Пророкът добавя: „Може да попитате – „Ще имат ли майките своите деца във вечността?" Да! Да! Майки, ще имате своите деца, защото те ще имат вечен живот, тъй като дългът им е платен".[1]

Откакто прочетохме тези прекрасни слова, семейните ни молитви се изпълниха с благодарност за обещанието, че чрез Единението на Исус Христос ще бъдем отново заедно с нашия син.

Днес имаме три прекрасни деца, събратя на нашия починал син. Ние ги учим на истинното и вечно Евангелие, което ще ги заведе отново при техния Небесен Отец и техния Спасител, Исус Христос.

Знам, че посланието на пророка Джозеф Смит за живот след смъртта е истинно. Завинаги ще съм благодарна за надеждата, мира, радостта и щастието, които то дава на семейството ми – от двете страни на завесата. ■

Джулиана Фейхун, Лагос, Нигерия

БЕЛЕЖКА

1. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 187, 188.

Като взех книгата, главата, озаглавена „Слова на надежда утеха във време на смърт", се разтвори в ръцете ми.

ИМАХ МНОГО ДА ДАМ

Винаги съм си мислел за подготовката за спешни случаи, като за полагане на грижи за семейството ми и мен. Но една неделна сутрин в южна Флорида през 1992 г. аз се научих да гледам на подготовката по различен начин. Ураганът Андрю, един от най-разрушителните и скъпо-струващи урагани, някога ударял Съединените щати, наруши едно красиво лято в Маями, Флорида.

Временно живеех сам в един апартамент на плажа, посещавайки тримесечна ориентираща програма за работата ми. Когато предупреждението за урагана дойде и научих, че трябва да евакуираме блока ми до обед, един колега резервира хотелски стаи в един регион навътре в сушата за мен и колегите ни. Заковах дъски на прозорците си и складирах личните си притежания.

В очакване на едноседмично гостуване на жена ми и децата, аз предварително бях купил достатъчно храна и вода за шестчленното ми семейство. Бях спокоен да знам, че имам безопасно място, където да отида и достатъчно храна, която да взема с мен и да ми стигне за няколко седмици.

Като се подготвях да напусна в 10:30, аз се чувствах добре – всичко беше наред. Коленичих в молитва и благодарих на Небесния Отец за благословиите и Го помолих за помощта Му по време на идващата буря. Като приключих молитвата, Духът ме подтикна да кажа: „Ако има някой в нужда, моля помогни ми да го намеря".

След няколко минути една вдовица на около 80 години почука на вратата ми. „Съжалявам", каза тя. „Май съм объркала стаята. Търся един приятел".

Тя изглеждаше объркана. Когато я попитах дали мога да й помогна, тя се притесни и каза, че не знае какво да прави или къде да отиде. Попитах я къде живее и заедно отидохме до апартамента й, оценихме ситуацията й и разгледахме възможностите й.

Казах й, че фирмата ми може да има място в една от хотелските ни стаи и я поканих да отседне с групата ни. Тя въздъхна облекчено. Ние бързо опаковахме и обезопасихме апартамента и притежанията й, а аз уредих един колега да закара колата й до хотела.

Като се готвех да тръгна, още две вдовици помолиха за помощ. Помогнах им да се успокоят, за да може да мислят ясно и да преценят къде може да намерят убежище. Когато взех багаж от един от колегите ми, още една възрастна вдовица помоли за помощ. Ние поставихме чупливите й вещи на безопасни места и й помогнахме да се подготви за тръгване.

Междувременно, други колеги поканиха двама студенти, които живееха на един остров да отседнат с групата ни в един хотел във вътрешността. Единствената храна, с която разполагаха, бе малко закуски и 1 литър минерална вода. За щастие, имах много за даване, не само на тях, но и на всички други.

Каква благословия е да си подготвен и напътстван от Господ. Това ми позволи да предоставя успокояващо влияние във време на опасност и да прекарам почти всичкото си време в помощ на другите, без да се притеснявам за себе си. Придобих ново ниво на оценяване на съвета от свещеническите ни ръководители да сме подготвени. ■

Брент Фишер, Калифорния, САЩ

Когато я попитах дали мога да й помогна, жената се притесни и каза, че не знае какво да прави или къде да отиде.

В ОЧАКВАНЕ НА ИЗГРЕВА

Сенки обгръщаха стаята в тъмнина, докато лежах будна и слушах дишането на съпруга ми, опитвайки се да преценя дали спи. Бяха изминали само два дни откакто 12-годишната ни дъщеря почина от внезапна злополука. Отново затворих очите си, но сънят ми убягваше. Сърцето ми копнееше за дъщеря ми. Цялото знание за плана на спасение не можеше да намали болката от липсата й.

С приближаването на зората, почувствах внезапен силен копнеж. Слънцето скоро щеше да изгрее и в ума си видях небето, обляно в бледо розова светлина. Дъщеря ни обичаше розовия цвят. Един розов изгрев беше точно нещото, от което се нуждаех, за да се почувствам отново близо до нея.

„Нека погледаме изгрева", прошепнах на сънения си съпруг.

Ние застанахме пред къщата, обърнати на изток и чакахме … и чакахме. Въпреки че небето просветля, слънцето не се показа през ниските облаци.

Облегнах глава на рамото на съпруга ми и въздъхнах, опитвайки се да си представя, че не е важно. Но исках повече. Нуждаех се от повече. Със сигурност Небесният Отец би могъл да удовлетвори това мое желание, след като бе взел сладкото ни момиче при Себе Си.

Когато съпругът ми се обърна, за да влезе вътре, гледайки зад нас на запад, той каза: „Виж!"

Обърнах се. Зад нас облаците бяха облени в нежно розово, обградени от златиста светлина. Дъхът ми спря и сълзи напираха от очите ми. Беше по-красиво, отколкото си бях представяла. Беше като прегръдка от дъщеря ни. Знаех, че Небесният Отец е наясно за болката в сърцето ми и ми изпращаше едно обещание на надежда за бъдещето – едно нежно напомняне за вечните семейства и за всички красиви моменти, които предстояха.

Често съм си мислела за този красив момент и за новата перспектива, която ми даде той. Кой търси изгрев на запад? Но ето къде ме чакаше моето чудо. Колко благословии и чудеса пропускам, защото те идват от неочаквани места? Колко пъти си мисля за това какво бих искала да е и пропускам величието на това, което вече е пред мен?

Ние се бяхме молили настойчиво за чудо, което ни беше отказано, но като се огледах с новата си перспектива, аз видях чудото на четирите живота, които бяха подобрени посредством даряването на органите на дъщеря ни, чудото на семейната любов и любовта на района и чудото на службата. Чувствала съм дълбока скръб, но и съм чувствала как силна надежда изпълва душата ми с всеки розов изгрев, всеки розов залез и всяко розово цвете, което се окаже на пътя ми.

Сега, когато изгрява слънцето, аз гледам на изток и после се обръщам на запад. Усмихвам се, осъзнавайки, че винаги има чудеса и благословии за намиране – и че слънцето винаги ще изгрява над скърбите ни, ако му позволим това. ■

Джулия Уагнер, Охайо, САЩ

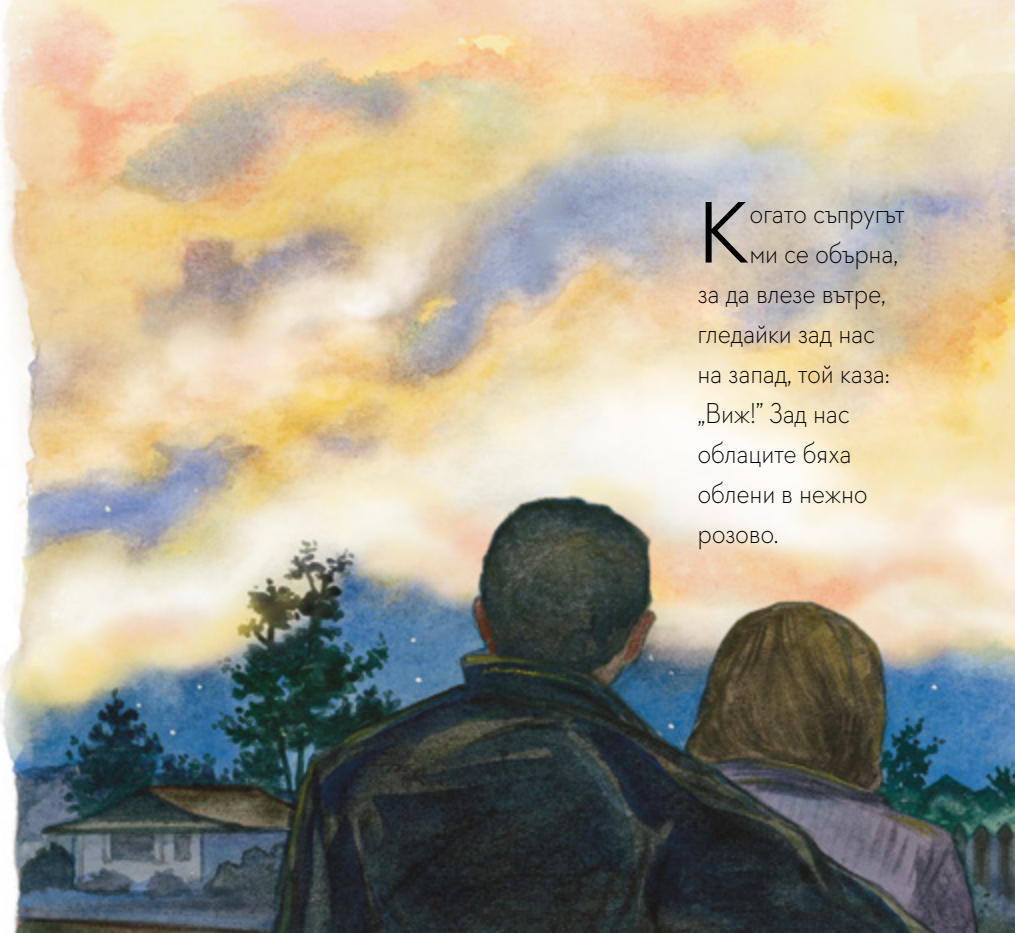

Когато съпругът ми се обърна, за да влезе вътре, гледайки зад нас на запад, той каза: „Виж!" Зад нас облаците бяха облени в нежно розово.

Как може скромността в езика, поведението и външния вид да ни помогне да излъчваме светлина и да прославяме Бог?

Ако очите ви са отправени единствено към Моята слава

От Катрин Нелсън и Хайди Маконки

В доземния съвет в Небесата, когато Исус Христос предложил да бъде наш Спасител, Той казал на Отца: „Да бъде волята Ти и да бъде Твоя славата, завинаги" (Моисей 4:2).

Господ винаги е давал пример за прославяне на Отца. По време на земното Си служение, Спасителят никога не привличал внимание към Себе Си, а по-скоро насочвал последователите Си към Отца, казвайки „Който вярва в Мене, не в Мене вярва, но в Този, Който Ме е пратил" (Иоана 12:44). Чрез поведение, външен вид, слова и дела Спасителят ни учи колко е важно да бъдем скромни.

В своята отдаденост да следват Спасителя, младите хора, цитирани в тази статия, отразяват своя вътрешен и външен израз на скромност и споделят как тяхната отдаденост да прославят Бог е оформила характера им и е напътствала действията им.

Прославяйте Бог и излъчвайте светлина

Ние осъзнаваме по-добре как скромността прославя Бог, когато разберем какво всъщност е скромността. *Предани ще сме на вярата* обяснява: „Скромността е поведение на смирение и благоприличие в облекло, външен вид, език и държание. Ако сте скромни, вие не привличате нежелано внимание към себе си. Вместо това, вие се стремите да „прославите Бога в телата си и с душите си" (1 Коринтяните 6:20)".[1]

Като се учим да проявяваме скромност като Спасителя, ние приветстваме Духа в живота си, в изпълнение на обещанието, че „ако очите ви са отправени единствено към (Божията) слава, (цялото ви тяло) ще бъдат изпълнен(о) със светлина" (У. и З. 88:67). Докато четете как други млади хора разбират скромността, можете да помислите как да увеличите собствената си духовна светлина, като правите корекции, за да подобрите вашата вътрешна отдаденост и външния израз на скромност.

Бъдете скромни в език и поведение

„Вашите думи и действия могат да имат дълбоко въздействие върху вас и околните. Изразявайте се чрез ясен, позитивен, възвисяващ език и с действия, които носят щастие на хората около вас. Усилията ви да сте скромни в думи и действия водят до засилено напътствие и утеха от Светия Дух".[2]

Даря Сергеевна Швидко от Волгоград, Русия, обяснява, че сме скромни в речта си, когато се отнасяме с другите с уважение и използваме „нежност на гласа и спокойно изразяване на мислите ни, без използването на груби или неподходящи думи". В скромната реч отсъстват клюки, присмиване, подигравки и сарказъм. Тя никога

не унижава другите и не ласкае егото; тя просто показва уважение към божествеността на всички деца на Небесния Отец.

Нашата реч трябва също да показва уважение към Божеството. „Избягвайте неприличен език и небрежното, непочтително споменаване на Господното име, които са така обичайни в света. … Непочтителната същност на такъв език … накърнява способността (ни) да получава(м)е тихите подтици на Светия Дух".[3]

„Скромността е поведение на смирение и благоприличие в облекло, външен вид, език и държание. Ако сте скромни, вие не привличате нежелано внимание към себе си".

Също както нескромния език, като например клюки и подигравки, може да накърни взаимоотношения, скромният език култивира по-дълбока отдаденост към Бог и както обяснява Кели Пру от Юта, САЩ, „увеличава способността ни да създаваме положителни взаимоотношения с другите. Скромният ни език ни помага да се прояви най-доброто в другите".

Скромността в речта и скромността в поведението вървят ръка за ръка. „Важно е да бъдем скромни в език и поведение, защото това показва кои сме и какво ценим", казва Майк Олсън от Юта. Хората забелязват, когато думите и делата не си съответстват. Езикът ни, който вдъхновява околните и прославя Бог, трябва да бъде придружаван от съпътстващи действия. Чрез дела на служба и учтивост ние показваме, че нашата отдаденост да помагаме на другите и да почитаме Бог е не само на думи. Примерите ни за ученичество на думи и дела могат да имат добро влияние.

„Наистина оценявам скромността в поведението и езика", казва Кери Карлсън от Колорадо, САЩ. „Има нещо толкова прекрасно в човек, който е смирен и не прави неща с цел да получи внимание. Хората, които говорят скромно, стават мощни инструменти за Господ".

Бъдете скромни в облекло и външен вид

„Скромността (в облеклото) помага да се покажем в най-добра светлина, като ни помага да наблегнем на духовния, вместо на естествения човек", казва Пол Кейв от Юта. Като се обличаме скромно, ние насърчаваме другите да ни опознаят и оценят заради личността и характера ни, а не заради външния вид.

Начинът, по който се обличаме, не само показва на другите как да се отнасят с нас, но и повлиява на това как гледаме на себе си и отношението към нас самите. „Ние учим от Евангелието, че тялото ни е дар от Бог", казва Луис Да Круз-младши от Бразилия. „Нашите тела ни помагат да напредваме и да станем като Отца". Поради тази причина е важно да се обличаме скромно. Като правим това, ние показваме на Бог и на другите, че уважаваме този дар, а също и другите".[4]

Кери обяснява: „Нескромното облекло е предназначено да представя тялото като физически предмет, който е отделен от духа, който има личност и характер. Скромното облекло, макар и да ми струва понякога повече пари и определено повече време, ми помага да науча, че тялото ми е съд за един ценен дух с божествен потенциал и съдба, създаден и отгледан от Небесни Родители. Той заслужава много повече грижа и уважение, отколкото би му обърнал света".

Предани ще сме на вярата учи: „Освен отбягване на (нескромно) облекло, следва да се въздържате от крайности в дрехите, външността и прическата. В облеклото, външния вид и обноските бъдете винаги спретнати и чисти, никога развлечени и неподходящо небрежни".[5] Чрез начина, по който се обличаме и се представяме, ние показваме нашето уважение към Бог, себе си и другите.

Изберете да сте постоянни

Като се опитваме да следваме евангелските стандарти за скромност, ние показваме нашата отдаденост чрез постоянство, като спазваме Господните заповеди по всяко време, а не само когато ни е удобно.

Истинската отдаденост винаги се корени в евангелски принципи. Антъни Робъртс от Юта обяснява: „Скромността е състояние на ума,

желание да вървим всеки ден с разбиране на Евангелието и плана на спасение". Като се потопим в Евангелието, нашето обръщане във вярата може да задълбочи и увеличи желанието ни да живеем според Евангелските принципи.

Разберете божественото си естество

Постоянната скромност ни помага да разберем и оценим

първородното ни право, а знанието за божественото ни естество може да ни вдъхнови да бъдем по-скромни. Рафаела Ферини от Флоренция, Италия, обяснява: „Скромността благославя живота ми, защото ми помага да се чувствам като специална дъщеря на моя Небесен Отец, а това знание, на свой ред, ме кара да искам да съм скромна".

Позволяването на света да определя кои сме може да увреди нашето самоуважение. Джулиана Ауна от Юта описва опита си: „Преди да придобия свидетелство за принципа скромност, аз бях в едно нещастно и духовно опасно място. Позволяването на света да ме определя бе депресиращо и духовно инвалидизиращо, защото вманиачаването на света с материалните, физически неща, е жестоко и безмилостно. След като реших да не се вслушвам в света, а вместо това да позволя на връзката ми с Бог да ме определя, животът ми стана по-лесен, по-свободен и по-щастлив". Когато търсим одобрение от Небесния Отец, вместо от света, ние ще намерим по-голяма радост в живота и по-голяма мотивация да бъдем скромни.

Живейте скромен живот

„Скромността се изразява във всичко, което правим: нашата реч, нашия външен вид, нашето поведение и дори местата, които посещаваме", казва Галина Викторовна Савчук от Новосибирск, Русия. Скромният живот е тясно свързан с нашата отдаденост към Евангелието и нашата връзка с Бог.

Истинската скромност е комбинация от поведение и отношение. Работата по подобряването на поведението и отношението ще ни помогне да подобрим и двете. Когато сме скромни в поведение и външен вид, без да развиваме трайна отдаденост, това ни спира да получим пълните благословии от водене на скромен живот. Също, считането, че сме скромни, без настина да сме такива и на дела, е самозаблуда.[6]

В контекста на скромността, за да кажем, че очите ни са отправени единствено към славата на Отца, това означава, че ние външно и вътрешно сме отдадени на скромния живот. Също както очите, които трябва да са отправени към Бог, нашият външен вид и делата ни трябва да отговарят на принципите на скромността. Но само отправянето на очите ни към Бог не ни прави насочени към Неговата слава; то трябва да е съсредоточено върху Него. Също така, скромното облекло и прическа трябва да са съпътствани от виждане за вечните принципи.

Като обърнем очите си към Бог, ние ще можем по-лесно да съсредоточим погледа си върху Него. А като съсредоточим погледа си върху Бог, очите ни естествено ще бъдат привлечени към Него.

Като се стремим да живеем скромно, ние ще чувстваме как влиянието на Духа нараства в живота ни. Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Скромността е съществена, за да бъдем достойни за Духа. Да сме скромни е да сме смирени, а като сме смирени, привличаме Духа да бъде с нас".[7] С Духа, който напътства мислите и действията ни, очите ни ще бъдат насочени към славата на Бог и ще бъдем изпълнени със светлина. ■

Катрин Нелсън живее в Юта, САЩ. Хайди Маконки живее в Делауеър, САЩ.

БЕЛЕЖКИ

1. *Предани ще сме на вярата: евангелски справочник*, 2004 г., стр. 106.
2. *Предани ще сме на вярата,* стр. 108.
3. *Предани ще сме на вярата,* стр. 108.
4. Вж. *Предани ще сме на вярата,* стр. 107.
5. *Предани ще сме на вярата,* стр. 107.
6. Вж. Лин Г. Робинс, „Какви мъже и жени трябва да бъдете вие?" *Лиахона,* май 2011 г., стр. 103.
7. Робърт Д. Хейлз, "Modesty: Reverence for the Lord," *Liahona,* авг. 2008 г., стр. 18.

Обръщане във вярата и жертви във Финландия

От Мелиса Зентено

На няколко километра от брега на Хелзинки, Финландия, се намира морската крепост Суоменлинна, построена през 18-ти век за укрепление срещу нашественици. Разположена на шест острова, тази крепост представлява постоянната решителност на финския народ.

Но финландските членове посещават една друга сграда, когато пътуват до столицата си. Храмът Хелзинки Финландия е физически символ на тяхното обръщане във вярата и на защитата, която получават от живота според Евангелието.

За Ниило Кервинен, 24-годишен пълнолетен младеж от Рованиеми, Финландия, 10-часовото пътуване с влак е малка цена, която плаща за благословията да служи в храма.

Но преди освещаването на храма Хелзинки Финландия през октомври 2006 г., Ниило и други членове от неговия район трябвало да пътуват до храма Стокхолм Швеция или до храма Копенхаген Дания. „Тези пътувания обикновено отнемат седмица през лятната ваканция", спомня си той. Пътуването с автобус и спането на палатка по време на тези пътувания са някои от най-добрите му спомени от тях.

Но наличието на храм в родната му страна е прекрасна благословия. „Когато обявиха храма в Хелзинки, бях толкова щастлив", казва Ниило. „Освещаващата молитва все още отеква в сърцето ми всеки път, когато вляза вътре".

Тази любов към храма отличава Ниило от приятелите му. „Финландците много работят и обичат да са активни, но имат малко време за духовни неща в живота си", обяснява той. Въпреки че Ниило казва, че е благословен с добри приятели, като бил малък, разликата между това как живеели приятелите му и как бил учен той да живее ставала все по-голяма. Тази разлика накарала Ниило да потърси собственото си свидетелство, когато бил на 17 години. „Трябваше да взема решение каква е моята позиция и кой да бъда", каза той. „С благословиите на Господ и с напътствията на семейството ми и на добри приятели, аз придобих силно свидетелство за Църквата".

Какво е да си верен пълнолетен младеж във Финландия? Един млад мъж споделя културата и вярата си.

Говорейки за обръщането във вярата, старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Обещавам ви, че когато постигнем знание за истината и сме обърнати към Господ, ще останем постоянни и непоколебими и никога няма да отпаднем".[1] Въпреки че пътуването до Хелзинки изисква време и средства, Ниило е решен да бъде ученик на Христос. А за Ниило това изобщо не е жертва. ■

БЕЛЕЖКА

1. Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа", *Лиахона,* ноем. 2012 г., стр. 109.

СНИМКА KUKKA FRISTRÖM

ОЩЕ ЗА НИИЛО

Каква е обичайната храна на финландците?
Някои от любимите ми ястия вклюват супа от сьомга и еленско месо с пюре от картофи. Ние също ядем много ръжен хляб.

Какво обичаш да правиш за забавление?
Обичам да карам сноуборд, да гледам филми или просто да се разхождам навън. Отслужих мисията си в Япония, затова изучавам японски, когато мога.

Какво е излизането на срещи във Финландия?
Нямаме силна култура за ходене на срещи. Хората по принципи канят някой на среща само ако вече са значително заинтересовани от тях. Тук излизането на срещи не е начин да се запознаеш с някой. Тук има верни пълнолетни младежи, въпреки че няма много членове. Понякога пълнолетните младежи изминават дълги разстояния, за да излязат на среща с някой, когото са срещнали на танцувална забава на пълнолетните несемейни младежи.

ЦЪРКВАТА ВЪВ ФИНЛАНДИЯ

4 715 светии от последните дни
15 района
15 клона
2 кола
1 мисия
1 храм, осветен на 22 октомври 2006 г.

В ЦИФРИ

население 5 250 000 души (данни от януари 2012 г.)
187 888 езера
179 584 острова
2,2 милиона сауни

ФАКТИ

Столица: Хелзинки
Език: Фински (суоми)

МЪЖЕ И ЖЕНИ В **ДЕЛОТО ГОСПОДНО**

Във великия, даден чрез свещеничеството план на нашия Небесен Отец, мъжете и жените имат различни, но еднакво ценни роли.

От старейшина М. Ръсел Баларда
От Кворума на дванадесетте апостоли

Считам, че има някои истини, които и мъжете и жените трябва да разберат за важната роля, която жените имат за укрепването и изграждането на царството Божие на земята. По толкова много начини жените са сърцето на Църквата. Затова, с Господната помощ, бих искал да отдам почит на верните жени и млади жени на Църквата. Вие, скъпи сестри, където и да живеете по света, моля знайте, че Първото Президентство и Дванадесетте апостоли изпитват голяма обич и доверие към вас.

Позволете ми да започна с един преговор на това какво правим тук на земята.

Ние сме възлюбени духовни синове и дъщери на нашия Небесен Отец. Ние живяхме с Него в доземния свят. За да изпълни мисията да „се осъществят безсмъртието и вечния живот на човека" (Моисей 1:39), Небесният Отец създал план, предназначен да помогне на децата Му да постигнат върховния си потенциал. Планът на нашия Небесен Отец изисква човекът да падне и да бъде разделен от Него за известно време, като се роди в смъртността, получи тяло и навлезе в един период на изпитание и проверка. Планът Му включва Спасител, който да изкупи човечеството от Падението. Единението на нашия Господ Исус Христос осигурява начин чрез обредите на Евангелието и свещените завети да се завърнем в присъствието Божие. Тъй като сме щели да живеем в смъртна среда, изпълнена с опасности и разсейващи фактори, Небесният Отец и Неговият Син са знаели, че ще се нуждаем от сила, по-голяма от нашата. Те знаели, че ще имаме нужда от достъп до Тяхната сила. Евангелието и учението на Христос дават на всички, които го приемат, силата да постигнат вечен живот и силата да намерят радост по пътя си.

Има хора, които поставят под въпрос мястото на жените в Божия план и в Църквата. Достатъчно пъти съм бил интервюиран от национални и международни медии, за да ви кажа, че повечето журналисти, с които съм общувал, са предубедени по тази тема. През годините мнозина са задавали въпроси, намекващи, че жените са втора класа хора в Църквата. Нищо не би могло да е по-далеч от истината.

Позволете ми да ви предложа пет точки за размисъл по тази важна тема.

1. Бог има план да ни помогне да получим вечен живот

Нашият Небесен Отец е създал и жените и мъжете и те са Негови духовни дъщери и синове. Това означава, че полът е вечен. Той има план, предназначен да помогне на всички, които изберат да следват Него и Неговия Син Исус Христос, да реализират съдбата си да станат наследници на вечен живот.

Ако нашето бъдещо възвисяване е Тяхната вечна цел и ако Те са всезнаещи и съвършени, както знаем, че са, то Те разбират как най-добре да ни подготвят, научат и водят, за да имаме най-голям шанс да се подготвим да получим възвисяване.

Почти всички имат роднини или приятели, които са въвлечени в най-различни обезпокояващи социални теми. Споровете по тези теми обикновено не води до никакво разрешение на проблемите и всъщност, може да доведе до раздори. Има някои въпроси относно позицията на Църквата по деликатни теми, на които е трудно да се отговори задоволително за всички. Обаче, когато търсим Господ в молитва относно това какво да считаме за правилно и какво да правим в тези ситуации, идва въпросът: „Вярвате ли в Исус Христос и следвате ли Него и Отца?" Считам, че почти всички в Църквата в един или друг момент ще се запитат дали могат да направят всичко, което се изисква от нас. Но ако ние наистина вярваме в Господ, ни се дава следното уверение: „Вярвам в Исус Христос и желая да правя всичко, което Той иска да направя". И продължаваме напред. Колко силни са словата: „Вярвам в Исус Христос"!

Нашите свидетелства и нашето спокойствие и благоденствие започват с желанието да вярваме, че нашият Небесен Отец наистина знае най-добре.

2. Църквата се ръководи чрез свещенически ключове

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Господната Църква и Неговата Църква се ръководи посредством свещеническа власт и

свещенически ключове. „Свещеническите ключове са властта, която Бог е дал на свещеническите ръководители да насочват, контролират и ръководят използването на Неговото свещеничество на земята”.[1]

Онези, които държат свещенически ключове – независимо дали това е дякон, който има ключовете за кворума си или епископ, който има ключове за своя район или президентът на Църквата, който има всички свещенически ключове – буквално правят възможно за всички, които служат или се трудят вярно под тяхното ръководство, да упражняват свещеническата власт и да имат достъп до свещеническата сила.

Всички мъже и всички жени служат под ръководството на онези, които имат ключове. Това е начинът, по който Господ управлява Своята Църква.

Позволете ми да повторя нещо, което заявих през април 2013 г. на общата конференция: „Във великия план на Нашия Небесен Отец, според който мъжете могат да получат свещеничеството, те имат уникалната възможност да използват свещеничеството, но не те са свещеничеството. Мъжете и жените имат различни, но еднакво значими роли. Тъкмо както една жена не може да зачене дете без мъж, така и мъжете не могат пълноценно да използват свещеническата сила за изграждане на вечно семейство без жена. … Във вечна перспектива, както силата за създаване на потомство, така и свещеническата сила се споделят от съпруг и съпруга”.[2]

Защо мъжете биват ръкополагани в санове на свещеничеството, а не жените? Президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008 г.) обяснява, че Господ, а не човекът, е този, „който е определил, че мъжете в Неговата църква трябва да носят свещеничеството” и също така Господ е Този, Който е надарил жените със „способности да направят цялостна тази велика и чудна организация, която е Църквата и царството Божие”. …[3] В крайна сметка, Господ не е разкрил защо Той е организирал Църквата Си по начина, по който Го е направил.

Да не забравяме, че приблизително половината от преподаването, което се извършва в Църквата, се осъществява от сестри. Голяма част от ръководенето се извършва от нашите сестри. Много възможности за служба и дейности се планират и ръководят от жени. Съветите и другите видове участие на жените в районните и колови съвети и в общите съвети в централата на Църквата осигуряват нужните прозрения, мъдрост и баланс.

За да се получат пълните благословии от небесата за всяко едно начинание в Църквата, са необходими мъже, които уважават жените, заедно с дадените им отличителни духовни дарове, и жени, които уважават свещеническите ключове, държани от мъжете.

3. Мъжете и жените са еднакво важни

Мъжете и жените са равни в Божиите очи и в очите на Църквата, но равни не означава, че са еднакви. Отговорностите и божествените дарове на мъжете и жените се различават по своето естество, но не и по тяхната важност или влияние. Нашето църковно учение поставя жените наравно с мъжете, но и ги различава от тях. Бог не счита никой пол за по-добър или по-важен от другия. Президент Хинкли заявява на жените, че „нашият Небесен Отец … никога не е планирал да сте нещо по-малко от най-величествената слава на Неговите творения”.[4]

Мъжете и жените имат различни дарове, различни сили и различни гледни точки и склонности. Това е една от основните причини, поради които имаме нужда един от друг. За създаването на деца са необходими мъж и жена и за извършването на делото Господно са необходими мъже и жени. Съпруг и съпруга, които работят заедно в праведност, се допълват. Нека внимаваме да не се опитваме да се месим в плана на нашия Небесен Отец и целите Му за живота ни.

4. Всички са благословени от свещеническата сила

Когато мъжете и жените служат в храма, и едните и другите биват надарени с една и съща сила, която е свещеническата сила. Въпреки, че властта на свещеничеството се ръководи чрез свещенически ключове, а свещеническите ключове се държат само от достойни мъже, на всички Божии чеда е предоставен достъп до силата и благословиите на свещеничеството.

Нашият Небесен Отец е щедър относно силата Си. Всички мъже и всички жени имат достъп до тази сила, за да получават помощ в живота си. Всички, които са сключили свещени завети с Господ и които почитат

тези завети, имат правото да получават лично откровение, да бъдат благославяни от служението на ангелите, да общуват с Бог, да получават пълнотата на Евангелието и накрая да станат сънаследници с Исус Христос на всичко, което Отец има.

5. Ние трябва да познаваме и да свидетелстваме за учението

Нуждаем се от това жените в Църквата да познават учението на Христос и да свидетелстват за Възстановяването по всеки възможен начин. Никога досега в историята на земята не е имало по-сложно време. Сатана и неговите последователи са усъвършенствали оръжията в техния арсенал в продължение на хилядолетия и имат опит в унищожаването на вярата и упованието в Бог и в Господ Исус Христос сред човечеството.

Всички ние – мъже, жени, пълнолетни младежи, момчета и момичета – имаме да защитаваме, оповестяваме по цялата земя за Господ и Неговата Църква. Нуждаем се от отличителния, влиятелен глас и вяра на жените. Нуждаем се от това да научите учението и да разбирате в какво вярваме, за да можете да свидетелствате за истината за всички неща – независимо дали тези свидетелства са дадени около лагерния огън на лагера на Младите жени, на събрание за свидетелства, в блог или във Фейсбук. Само вие можете да покажете на света как изглеждат и в какво вярват Божиите жени, които са сключили завети.

Сестри, вашата сфера на влияние е уникална – невъзможна за копиране от мъжете. Никой не може да защитава нашия Спасител с повече вяра или сила от вас, дъщерите Божии – вие, които имате такава вътрешна сила и убеденост. Силата на обърнатата във вярата жена е неизмерима и Църквата се нуждае от гласа ви повече от всякога.

Оставям ви моето свидетелство, че живеем във време, когато трябва да бъдем единни. Трябва да стоим заедно – мъже и жени, млади мъже и млади жени, момчета и момичета. Трябва да отстояваме плана на нашия Небесен Отец. Трябва да Го защитаваме. Той бива отхвърлян. Не можем да стоим бездейно като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и да позволим това да продължава да се случва, без да сме достатъчно смели да извисим гласовете си.

Нека Бог ви благослови да имате куража да изучавате и опознавате простите истини на Евангелието и след това да ги споделяте при всяка предоставила ви се възможност. ■

От реч, изнесена в Университета Бригъм Йънг на 20 август 2013 г. За пълния текст на английски език отидете на speeches.byu.edu.

БЕЛЕЖКИ

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010 г.), 2.1.1.
2. М. Ръсел Балард, „Това е делото Ми и славата Ми", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 19.
3. Гордън Б. Хинкли, "Women of the Church," *Ensign,* ноем. 1996 г., стр. 70.
4. Гордън Б. Хинкли, "Stand Strong Against the Wiles of the World," *Ensign,* ноем. 1995 г., стр. 98.

ПОДГОТВЯНЕ ЗА СЛУЖБА,

СЛУЖБА ЗА ПОДГОТОВКА

Бог ви е дал Ааароновото свещеничество, защото има работа за вас – сега и за в бъдеще.

Дейвид Л. Бек
Общ президент на Младите мъже

Джонатан е един мой приятел, който се присъедини към Църквата преди четири години. Той е единственият член на Църквата в неговото семейство. След като получи Ааароновото свещеничество, той започна да служи на другите като никога преди. Джонатан знаеше, че за да служи, трябваше да научи много. Той също така искаше да е достоен и понадежден, затова изучаваше Евангелието, молеше се и посещаваше неделните си събрания и Семинара. Той много се стараеше да спазва заповедите и църковните стандарти. Старателно изпълняваше свещеническите си задължения, включително като страхотен домашен учител. Неговата книжка *Дълг към Бог* му помагаше да разбира тези задължения и да се научи как да ги изпълнява.

Вярната свещеническа служба на Джонатан му даде духовна сила. Тя го защити от злите влияния. Той много израстна, докато служеше и се подготвяше за бъдещето си. През изминалата година той достойно получи Мелхиседековото свещеничество и храмовото надаряване. Сега той отслужва мисия в Бразилия.

Ааароновото свещеничество често се нарича „подготвителното свещеничество". Бог ви е дал Ааароновото свещеничество, защото има работа за вас – сега и за в бъдеще. Вашата вярна служба в Ааароновото свещеничество ви подготвя за още по-големи възможности за служба през идващите години. Подобно на Джонатан, вие се подготвяте да „получи(те) Мелхиседековото свещеничество, да получи(те) храмовите благословии, да отслужи(те) пълновременна мисия, да бъде(те) любящ съпруг и баща и да служи(те) до живот на Господ" (*Предани ще сме на вярата: евангелски справочник*, 2004 г., стр. 4).

Може да не знаете всички подробности за прекрасните възможности, които Небесният Отец е предвидил за вас, но съм уверен, че ще бъдете подготвени да ги приемете, ако не забравяте да вършите следното като носител на Ааароновото свещеничество.

Следвайте Исус Христос

Като носител на свещеничеството, вие сте представители на Исус Христос. Това означава, че от вас се иска да Го следвате и да правите това, което Той би правил. Какво би правил Той? Във всяка ситуация Той е посвещавал живота Си на службата и благославянето на другите. Вие също трябва да правите това. Служете на другите – и после израствайте и се усъвършенствайте, за да може да има още, което да дадете от себе си! Помнете как Исус растял като млад: Той „напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човеците" (Лука 2:52).

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ТАЯ МОРЛИ

НОСИТЕЛИ НА ААРОНОВОТО СВЕЩЕНИЧЕСТВО:

Следвайте Исус Христос чрез

- ежедневна молитва и изучаване на Евангелието
- подчинение
- търсене на Божията воля

Отслужвайте свещенически обреди, като например

- благославяне на причастието
- кръщаване

Винаги служете, като

- укрепвате членовете на семейството и кворума си
- спасявате неактивни членове
- служите на нуждаещите се

КАК МОГА ДА СЕ ПОДГОТВЯ ДА:

Получа Мелхиседековото свещеничество

_____

_____

_____

Получа храмови благословии

_____

_____

_____

Отслужа мисия

_____

_____

_____

Стана съпруг и баща

_____

_____

_____

Вие следвате Христос, когато търсите Божията воля през целия ден, за да може тя да ви насочва в службата ви и да действате съгласно духовните подтици, които получавате.

Част от следването на Спасителя е да станете мъдри и физически здрави в младежките си години. Това изисква да работите усърдно и винаги да давате най-доброто от себе си (вж. У. и З. 4:2). Придобивате благоволението на Бог, когато се приближавате до Него чрез ежедневна молитва, изучаване на Писанията, послушание и служба. Придобивате благоволението на другите, когато сте мили и лоялни на семейството си и сте такива приятели на всички, какъвто би бил Христос.

Помнете, че Исус винаги е вършил волята на Отца. Вие следвате Христос, когато търсите Божията воля през целия ден, за да може тя да ви насочва в службата ви и да действате съгласно духовните подтици, които получавате.

Отслужвайте свещенически обреди

Свещеническите обреди са необходими за всички Божии чеда и благославят еднакво и синовете и дъщерите Му. От момента, в който станете дякон, вие можете да помагате в отслужването на свещенически обред, като раздавате причастието. Ще продължите да отслужвате свещенически обреди в Аароновото свещеничество по-нататък, като подготвяте и благославяте причастието, кръщавате и участвате в ръкополагането на други носители на Аароновото свещеничество.

За да участвате в свещени обреди, трябва да сте чисти. Вашата морална чистота може да добави голяма духовна сила на обредите, които отслужвате. Стремете се да бъдете достойни по всякакъв начин, за да носите свещените съдове на Господното причастие (вж. У. и З. 38:42). Като правите това, можете да заставате пред членовете на вашия район или клон като истински представители на Исус Христос. Те ще бъдат благославяни от вашата решителност да спазвате заветите, за които им помагате да подновят.

Винаги служете

Като носител на Аароновото свещеничество, вие служите. Винаги търсете възможности за служба към семейството ви, приятелите ви, членовете на кворума ви и останалите хора. Всичко, което правите в свещеничеството, ви помага да служите и физически, и духовно. Например, когато помагате на вашия епископ или президент на клон, като служите на някое семейство, на което сте домашни учители, вие се учите как да разпознавате и да се грижите за нуждите на другите. Вие ще служите на другите също като помагате за укрепването на членовете на кворума ви и спасявате неактивните, събирате дарения от пост, за да се помага на бедните и нуждаещите се, извършвате физически труд за болните и слабите, учите и свидетелствате за Христос и Неговото Евангелие и облекчавате бремето на обезсърчените.

Вие служите, като преподавате уроци в събранията на кворума ви и във вашите семейни домашни вечери. Вие служите, като приканвате всички да дойдат в Христа (вж. У. и З. 50:29) – у дома, във вашия кворум, на училище, с пълновременните мисионери и където и да се намирате.

Вашето бъдеще

Обсъдете с вашите родители или съветници какво ще се изисква от вас във вашите бъдещи роли като носител на Мелхиседековото свещеничество, мисионер, съпруг и баща. Напишете в предоставеното място някои от тези големи отговорности и как можете да се подготвите за тях днес, като служите в Аароновото свещеничество. Сега това може да изглежда прекалено, но помнете, че най-добрият начин да се подготвите е просто да вършите това, което Небесният Отец иска от вас днес. Нека намерите щастие, докато служите сега и се подготвяте за вашето величествено бъдеще. ■

СИЛАТА ДА СЕ БЛАГОСЛАВЯТ ВСИЧКИ ХОРА

Църковните ръководители ни учат, че свещеническите обреди и завети са достъпни за всички Божии чеда - както мъжете, така и жените.

„Свещеничеството е Божията сила и власт, дадена за спасението и благословията на всички – мъже, жени и деца. …

Има специални Божии благословии за всеки достоен човек, който е кръстен, получил Светия Дух и редовно взема от причастието. Храмът добавя още светлина и сила, заедно с обещанието за вечен живот (вж. У. и З. 138:37, 51).

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Сила в свещеничеството", *Лиахона,* ноем. 2013 г., стр. 92.

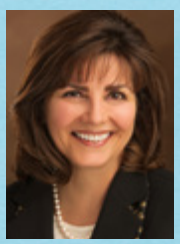

„Свещенически(те) обреди и завети ни осигуряват достъп до пълнотата на обещанията от Бог благословии, които стават възможни чрез Единението на Спасителя. Те въоръжават синовете и дъщерите Божии с Неговата сила и ни дават възможността да получим вечен живот – да се завърнем в Божието присъствие и да живеем с Него в Неговото вечно семейство."

Керъл М. Стивънс, първа съветничка в общото президентство на Обществото за взаимопомощ, „Знаем ли какво имаме?" *Лиахона,* ноем. 2013 г., стр. 12.

„Жизненоважно е да разберем, че Небесният Отец е осигурил начин всички Негови синове и дъщери да се възползват от благословиите на свещеническата сила и да бъдат укрепени чрез нея. Централно място в плана на Бог за Неговите духовни деца заема Неговото лично изявление: „Това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечния живот на човека" (Моисей 1:39).

Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли, „Това е делото Ми и славата Ми", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 19.

ИЛЮСТРАЦИЯ GAIL ARMSTRONG

ОСИГУРЯВАНЕ **БЛАГОСЛОВИИТЕ** НА **СВЕЩЕНИЧЕСТВОТО** ВЪВ ВАШИЯ ДОМ

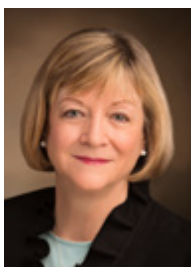

От Бони Л. Оскарсън
Обща президентка на Младите жени

Като спазвате заветите си, вие призовавате свещеническата сила да благослови дома и семейството ви.

Как можете като млад мъж или млада жена, независимо от семейните ви обстоятелства, да призовавате силата на свещеническите завети, които сте сключили при кръщението, за да укрепвате дома и семейството си? Разбирането на ролята и важността на семействата ни в плана на Господ може да ни вдъхновява да почитаме обещанията, които сме направили, като се стремим в домовете ни да се извършва нашата най-добра и ентусиазирана служба. Нека разгледаме няколко от начините, по които призоваваме силата на заветите ни да укрепва и служи на онези, които са най-важни за нас.

Как бихте реагирали?

Понеделник вечер е и имате купища домашни. Чувате, че баща ви вика семейството да се събере за семейна домашна вечер. Какво правите?

Избор А: Казвате: „О, тате, нямам време за това тази вечер! Имам да уча!"

Избор Б: Бързо помагате да се съберат братята и сестрите ви и весело участвате в молитвите, пеенето и посланието.

Когато има свещеническо ръководство в дома

Подкрепянето на родителите ви, като с желание участвате в семейна домашна вечер, семейна молитва и семейно изучаване на Писанията са някои от начините да укрепвате свещеническото ръководство в дома ви. Има много други начини, като например:

- Молете се за своите родители. (Почти сигурно е, че те се молят за вас всеки ден.)
- Подкрепяйте родителите си в техните църковни призования и предлагайте помощ у дома, особено, когато са заети с извънредни задачи.
- Помагайте на родителите си да приветстват домашните учители, когато те дойдат и след това с уважение изслушвайте посланието им.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ СУДИ МАКОЛЪМ

- Ако има храм близо до вас, предлагайте да се грижите за по-малите си братя и сестри, за да могат родителите ви да ходят в храма и да участват в свещенически обреди.

Помнете, че не само родителите са тези, които отговарят за каненето и поддържането на Духа в дома ви. Толкова много може да правите, за да каните Духа чрез действията и отношението ви. Вършите ли вашата част, за да каните влиянието на Духа в дома ви?

Когато няма свещеническо ръководство в дома

Не всички семейства изглеждат или функционират по един и същ начин. Може да сте в семейство с един родител или да нямате носител на свещеничеството, който да председателства в дома ви. Въпреки това, има много начини, по които да каните свещеническата сила, за да укрепите себе си и семейството ви. Това са неща, които всички трябва да вършим, независимо от обстоятелствата ни:

- Казвайте лични молитви, изучавайте Писанията и постете. Тези усилия ще ви помогнат да сте духовно силни и да приканвате Духа в живота си и във вашата сфера на влияние.
- Отделяйте време, за да увеличавате призованията или църковните си назначения и да сте подготвени за неделните уроци. Като правите това, имате увереност в себе си и това изразява подкрепа за свещеническите програми.
- Изразявайте уважение към всички членове на семейството ви и подкрепяйте техните ползотворни дейности. Тези избори помагат за укрепването на цялото семейство.
- Споделайте със семейството си нещата, които учите и правите в църковните занятия и кворуми. Това е начин да установявате евангелските учения в дома.
- Намирайте начини да служите на хората около вас чрез прости мили действия.
- Помагайте у дома, като изпълнявате домашни задължения или помагате на някое от децата в семейството ви.
- Изразявайте христова любов към семейството си – това ще има по-голям ефект върху изграждането на здрави семейни връзки от почти всичко друго, което можете да правите.

Почитайте заветите си

Като служим на семействата ни, обичаме ги и ги укрепваме, ние сме верни на заветите, които сме сключили при кръщението да бъдем свидетели за Исус Христос, да запазваме Неговите заповеди и да укрепваме хората около себе си. Ние можем да призоваваме силата на свещеническите завети да бъде благословия и помощ в домовете и семействата ни. *Свещеничество, служба* и *дом* са думи, които трябва вечно да са свързани в умовете ни. Членовете на семействата ни трябва да са приоритет номер едно, когато търсим начини да участваме в делото на спасението. Когато укрепваме семействата си, ние укрепваме и Църквата, общностите ни и света. ■

„Семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца".

„Семейството: прокламация към света", *Лиахона*, ноем. 2010 г., стр. 129.

„Най-важното Господно дело, което вие и аз някога ще извършим, ще бъде между стените на нашите собствени домове".

***Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* (2000 г.), стр. 134.**

УВЕРЕНОСТТА ОТ **ДОСТОЙНСТВОТО**

Бих желал да говоря ясно за това как да придобием един специален вид увереност.

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Моето послание към вас е послание на надежда и насърчение сега и за целия ви живот. В света има много проблеми, но във всички времена и епохи е имало проблеми. Не бъдете обсебени от тях и не се обезсърчавайте от тях. Следващите години ще бъдат изпълнени с прекрасни възможности и големи благословии. Ще продължим да имаме напредък в науката и технологиите, медицината и комуникациите—всички тези полета, които правят толкова много, за да обогатят живота ни. Вие живеете в най-величествената епоха, която светът някога е познавал, като все повече от благословиите на времето стигат до повече хора по целия свят от всяко друго време в историята. Помнете—вашата баба никога не е сънувала за дигитален таблет, когато е била на вашата възраст, а вашият дядо все още не знае как да изпрати SMS. Затова, бъдете щастливи и здрави и оптимистични.

Казвам това отчасти поради една статия, която наскоро прочетох, в която се казваше, че най-често срещаната болест сред младите хора днес не е диабет или сърдечни заболявания или рак. (Този вид проблеми обикновено са запазени за хората на моята възраст, не вашата). Не, болестта, от която младите хора страдат най-много, според статията, е съмнение в себе си, страх за бъдещето, ниско самочувствие и цялостна липса на увереност в себе си и околния свят.

Въпреки че съм много по-възрастен от вас, разбирам тези проблеми, защото през по-голямата част от младите ми години аз също изглежда се изправях пред ситуации, в които нямах много увереност в себе си. Спомням си как се борех за добри оценки, надявах се да спечеля стипендия и се чудех защо другите изглеждаха по-надарени в тази категория от мен. Помня годините на спортни състезания, в които се опитвах да участвам с увереността, необходима за успех в гимназиалните и университетските спортове, желаейки толкова отчаяно да спечеля големия мач или да донеса вкъщи желаната купа. Особено си спомням липсата ми на увереност по отношение на момичетата, които толкова често са най-големите създателки на безпокойство сред младите мъже. Толкова съм благодарен, че сестра Холанд ми даде шанс. Да, аз си спомням всички неща, които и вие си спомняте—колко бях несигурен относно външния ми вид или какво ще бъде бъдещето ми.

Целта ми тук не е да обсъдя всички тези неща, пред които се изправя един млад човек, предизвикващи съмнения в себе си и липса на увереност. Желая да говоря специално за това как да придобиете една много специална увереност—увереност, която, ако бъде правилно заслужена, върши чудеса за всеки друг аспект на живота ни, особено на самочувствието ни и начина, по който гледаме бъдещето. За да обясня това, трябва да разкажа една история.

Ценността на личното достойнство

Преди много години, дълго преди да бъда призован за висш ръководител, участвах като говорител в една конференция за пълнолетни младежи. Конференцията приключи със събрание за свидетелства, в което един красив млад завърнал се мисионер стана да каже свидетелството си. Той изглеждаше добре, спретнат и уверен—точно както трябва да изглежда един завърнал се мисионер.

Като започна да говори, очите му се изпълниха със сълзи. Той каза, че е благодарен да стои сред такава страхотна група млади светии от последните дни и да се чувства добре относно живота, който се опитва да води. Но това чувство било възможно, каза той, заради едно преживяване, което той имал години по-рано, преживяване, което променило живота му завинаги.

Тогава той разказа как се прибрал вкъщи от среща, скоро след като на 18 г. бил ръкоположен за старейшина. На тази среща се било случило нещо, от което не се гордеел. Той не задълбочи в детайлите, нито би го направил публично. До днес не знам какво е естеството на този случай, но е било достатъчно значимо, за да повлияе на неговия дух и неговата увереност.

Докато седял известно време в колата пред дома си, премисляйки нещата и чувствайки искрена скръб за това, което се било случило, неговата майка, която не била член, изтичала обезумяла от къщата, направо до колата му. Тя мигновено му казала, че по-малкият брат на това момче току-що бил паднал вкъщи, силно си ударил главата и имал някакъв вид пристъп или гърч. Бащата, който не бил член, незабавно повикал линейка, но в най-добрият случай щяло да отнеме известно време, докато тя дойде.

„Ела и направи нещо", изплакала тя. „Няма ли нещо, което правите в твоята Църква в случаи като този? Ти имаш тяхното свещеничество. Ела и направи нещо".

Майка му в този момент не знаела много за Църквата, но знаела нещо относно свещеническите благословии. Въпреки това, тази вечер, когато някой, когото той силно обичал, се нуждаел от вярата и силата му, този млад

Докато седял известно време в колата пред дома си, премисляйки нещата и чувствайки искрена скръб, неговата майка, която не била член, изтичала обезумяла от къщата.

„От онази нощ насам, никога не съм правил нещо, което да ми попречи да застана с увереност пред Господ и да помоля за Неговата помощ, когато има нужда от това“, казва той.

мъж не можел да откликне. Предвид чувствата, с които той тъкмо се борел и компромисът, който чувствал, че е направил—какъвто и да е бил той—той не можел да се изправи пред Господ и да помоли за нужната благословия.

Той изскочил от колата и изтичал надолу по улицата до дома на един достоен по-възрастен мъж, който се бил сприятелил с него в клона от кръщението на това момче преди две или три години. Той му обяснил случая и двамата се върнали в къщата все още доста преди пристигането на парамедиците. Щастливата развръзка на тази история, според както бе разказана в това събрание за свидетелства, бе, че този по-възрастен мъж незабавно дал въздействаща свещеническа благословия, която стабилизирала и успокоила раненото дете преди пристигането на медицинската помощ. След бързото му закарване до болницата и цялостния преглед, който бил направен там, се установило, че няма трайни увреждания. Отминал много страшен момент за това семейство.

Тогава завърналият се мисионер, за когото говоря, каза следното: „Никой, който не се е изправял пред това, което ми се случи тази вечер, не може да разбере срама, който чувствах и скръбта, която изпитах от това да не се чувствам достоен да използвам свещеничеството, което имах. Споменът е още по-болезнен за мен, защото малкият ми брат бе този, който се нуждаеше от мен и възлюбените ми родители, които не бяха членове, се бояха толкова много и имаха правото да очакват повече от мен. Но като стоя днес пред вас, мога да ви обещая следното“, каза той. „Не съм съвършен, но от онази нощ насам, никога не съм правил нещо, което да ми попречи да застана с увереност пред Господ и да помоля за Неговата помощ, когато има нужда от това. Личното достойнство е битка в света, в който живеем“, призна той, „но това е битка, в която аз печеля. Чувствал съм се веднъж презрително заклеймен и ако зависи от мен, не възнамерявам да се почувствам някога отново така. И разбира се“, приключи той, „*всичко* зависи от мен“.

Той приключи свидетелството си и си седна. Все още си го спомням. Все още си спомням обстановката. И все още си спомням силната, трогателна тишина, която последва думите му, след като всеки в залата имаше възможност да разгледа по-дълбко душата си и да си обещае малко по-силно да живее съгласно следните силни слова, дадени от Господ:

„Нека добродетелта непрестанно да украсява мислите ви; *тогава ще нараства увереността ви, когато сте в присъствието Божие,* и учението на свещеничеството ще поръси душата ви като небесна роса.

Светият Дух ще стане ваш постоянен сподвижник и ваш скиптър – неизменен скиптър на праведност и истина“ (У.и З. 121:45–46; курсив добавен).

Наслаждаване на Духа Божий

Мои възлюбени млади приятели, пожелавам ви прекрасен живот. Имайте най-хубави помисли и се надявайте за най-доброто и имайте вяра в бъдещето. Очаква ви прекрасен живот. Вашият Небесен Отец ви обича. Ако сте направили някакви грешки, може да се покаете за тях и да бъдете опростени, също както е било простено на този млад мъж. Разполагате с всичко, за което да живеете и планирате и в което да вярвате. Ако, когато сте насаме със спомените си, имате одобрението на вашата съвест, това ви позволява да чувствате Духа Божий по много личен начин. Искам да се наслаждавате на този Дух, да чувствате винаги увереност в присъствието на Господ. Нека добродетелни мисли пазят действията ни чисти днес, утре и завинаги. ■

От вечер край огнището за младежите, проведена на 31 декември 2006 г.

ПОРТАТА И ПЪТЕКАТА

Свещеническите обреди и завети ни поставят на пътеката към вечния живот и ни благославят със силата, от която се нуждаем точно сега.

Всички ние се стремим към вечен живот, което означава да сме спасени и възвисени в най-високата степен на селестиалното царство, където можем да живеем като семейства в присъствието на Небесния Отец.

В допълнение на вярата в Исус Христос и покаянието, обредите и заветите на свещеничеството ни позволяват да стъпим на пътеката, която води към вечен живот. Независимо от това кога сте стъпили на тази пътека или в коя част от нея сте – или дали сте родени в Църквата или сте се обърнали по-късно във вярата, дали сте били активни през целия си живот или тъкмо се завръщате към активност в Църквата – можете да напредвате по нея, като наблягате на заветите си и на това какво можете да правите, за да ги приемете и спазвате.

Важно е и да се знае, че свещеническите обреди и завети не просто предлагат обещанието за величествено бъдеще. Те също така ни дават силата, утехата и подкрепата, от които се нуждаем сега, за да следваме пътеката и да издържим до края в праведност. ■

„Свещеническата власт в Църквата, която извършва свещените обреди и завети, които **сплотяват семействата** и подготвят всеки един от нас да **се завърне при Отца и Исус Христос** в селестиалното царство. Тези обреди дават мир, защото представляват завети с Бог".

Старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли, „Личен мир: награда за праведността", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 34.

ПЪТЕКАТА, ВОДЕЩА ДО ВЕЧЕН ЖИВОТ (ИЗДЪРЖАНЕ ДО КРАЯ)

Вж. 2 Нефи 31

НЕОБХОДИМИ ОБРЕДИ И ЗАВЕТИ

ОБРЕДИ, КОИТО СЕ ПОДНОВЯВАТ И УКРЕПВАТ

Патриархални благословии – специална лична насока и обещани благословии

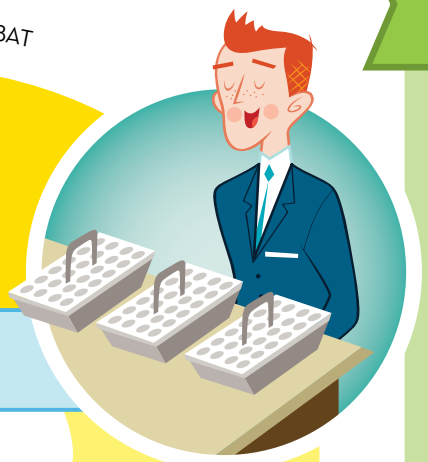

РЪКОПОЛАГАНЕ В СВЕЩЕНИЧЕСТВОТО (ЗА МЛАДИ МЪЖЕ)

ХРАМОВО НАДАРЯВАНЕ

Благословии за здраве – помощ и изцеление

Бащини благословии и други благословии за утеха и съвет – мир и насока при необходимост

ХРАМОВО ЗАПЕЧАТВАНЕ

ПОМОЩ ПО ПЪТЯ

Писанията – насока и напътствие, които се получават като част от завета между Бог и Неговия народ (вж. У. и З. 84:57)

Молитва – „(Господ) ни предлага завета „винаги да Го помним" и предупреждението: „молете се винаги", за да се доверим на Него, нашата единствена безопасност" (президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, "Always", *Ensign,* окт. 1999 г., стр. 9).

Служба – изпълняване на заветите ни, като служим на Бог и чедата му, включително призования, храмова и семейно-историческа работа, споделяне на Евангелието, пълновременна мисионерска служба

Покаяние – припомняне на заветите ни и доближаване до Спасителя, когато сме се отклонили, понякога с помощ от страна на свещенически ръководители

„За да бъдем **защитени** и **подготвени** да вършим делото Божие в света, ние трябва да останем на евангелската пътека на заповеди, обреди и завети".

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли, „Застанете непоклатими на свети места", *Лиахона,* май 2013 г., стр. 49.

„Ако достойно участвате в обредите на свещеничеството, Господ ще ви даде по-голяма **сила, мир и поглед към вечността."**

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Сила в свещеничеството", *Лиахона,* ноем. 2013 г., стр. 95.

ВЕЧЕН ЖИВОТ
(СЕЛЕСТИАЛНО ЦАРСТВО СЪС СЕМЕЙСТВОТО)

ILLUSTRATION BY BRYAN BEACH

„Какво да правя, когато в училище се повдигне тема против евангелските учения, например аборта?”

Има много начини да се реагира – или не – в зависимост от ситуацията. Първо, помислете какво би се случило, ако кажете или не кажете нещо. Ако мълчанието ви би накарало другите да си помислят, че сте съгласни с нещо, което знаете, че е грешно, може да намерите прост начин да покажете несъгласието си. Ако мислите, че коментарите ви само биха причинили спор, то бихте могли да намерите друг случай, когато да коментирате. Обаче, ако съучениците ви се уважават един друг и учителят иска участие в часа, то бихте могли да се помолите за вдъхновение и да обясните вярванията си.

Също, бихте могли да се подготвите предварително, ако знаете, че класът ви ще обсъжда дадена тема. Освен Писанията и речи от конференции по темата, може да разгледате *Предани ще сме на вярата, Евангелски принципи* или *За укрепването на младежите.* Също бихте могли да се упражните да обясните темата в семейна домашна вечер. Когато сте готови, говорете с учителя или съучениците си.

Как ще реагирате е също толкова важно, като това *какво* ще кажете. Бъдете уважителни и се опитвайте да не използвате църковна терминология. Съучениците ви ще се объркат веднага след като споменете: „Една съветничка в младите жени в района ми ме научи, че …”

За вас най-важно е да знаете какво учи Църквата и какво ви казва Светия Дух, за да не бъдете измамени от грешки, които може да чуете или прочетете в час.

Помнете Кого представлявате

Когато сте в такава ситуация, опитайте се да си припомните, че другите може да не споделят същите чувства по темата като вас. Не бъдете нахални или налагащи мнението си, но не се страхувайте да защитите вярванията си. Помнете, че представлявате Христос.

Маделин К., 16 г., Уайоминг, САЩ

Бъдете учтиви

Чувствам, че трябва да споделя виждането си по учтив начин и също да заявя защо вярвам в него. Не считам, че трябва да карам другите да споделят вижданията ми, но мисля, че те трябва да знаят какво е мнението ми по дадени теми и да разберат гледната ми точка.

Сабрина С., 16 г., Орегон, САЩ

Покажете уважение

Важно е да бъдем чути, но е важно и да се отнасяме с уважение към вярванията на другите. Не спорете. Споренето създава врагове и объркване. Ако е предложена идея, която е срещу нашата религия, запазете спокойствие, съсредоточете се и се отнесете с уважение и не забравяйте да се вслушвате в Духа. Има неща, които ние не разбираме, но Бог разбира. Трябва да ги чуем и научим от Неговия Дух.

Хана М., 18 г., Юта, САЩ

Споделете какво учи Църквата

Опитвам се да отговарям на такива въпроси според възможностите си,

Отговорите са предназначени за помощ и отправна точка, не като официални изложения на учението на Църквата.

защото приятелите ми и учителите ми не знаят, освен ако не им кажа, каква е позицията на Църквата по такива теми. Като правиш това, те могат да знаят за в бъдеще и ще имаш духовна полза от това. Помнете: „Нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата" (Матея 5:16).

Джошуа М., 16 г., Манчестър, Англия

Помогнете на другите да се замислят за това, което е правилно

Споделяйте честно чувствата си. Много теми в училище, като например аборта, са силно дискутирани, затова не се притеснявайте да изкажете мнението си. Това е добра възможност за споделяне на Евангелието и стандартите, в които вярваме. Ако споделяте вярванията си, може да помогнете на хората да се замислят за това, което е правилно.

Мадисън Р., 14 г., Северна Каролина

Коригирайте неправилното учение

Ние принадлежим на Църква, която е с мисионерска насоченост, в която всички са призовани да проповядват, затова не можем да позволим да се разпространява неправилно учение. В такива ситуации трябва да си кажем мнението, за да коригираме неправилното учение и да помогнем на хората да разберат гледната точка на възстановеното Евангелие по тази тема.

Дейвид М., 16 г., провинция Касай-Оксидентал, Демократична република Конго

Знайте каква е позицията на Църквата

Вземах един предмет, в който често се обсъждаха противоречиви теми. Първото нещо е да се уважават вярванията на другите, както бихте очаквали това и от съучениците си. Ако темата е в директно противоречие с Църквата, не се бойте да си кажете мнението. Не е необходимо да споменавате Църквата в отговора си. Обаче, запознайте се с позицията на Църквата по тези въпроси.

Джоузеф З., 18 г., Мериленд, САЩ

Избягвайте спорове

Аз бих обяснила мнението си, защитавайки принципите ми и ученията на Църквата, като проявя уважение към идеите на другите. Не бих спорила, което би отблъснало Духа, който от своя страна би повлиял на другите по положителен начин.

Дайана В., 15 г., Буенос Айрес, Аржентина

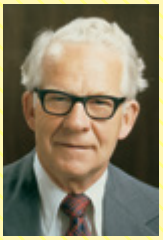

СТОЙТЕ НЕПОКОЛЕБИМО

„От нас се изисква да изложим позицията си чрез обяснения, приятелско убеждение и точни факти. От нас се изисква да сме непоколебими и неподдаващи се по моралните теми на деня и вечните принципи на Евангелието, но без да спорим с никой човек или организация. Споровете издигат стени и поставят бариери. Любовта отваря врати".

Старейшина Марвин Дж. Аштън (1915–1994) от Кворума на дванадесетте апостоли, "No Time for Contention", *Ensign,* май 1978 г., стр. 8.

ПРЕДСТОЯЩ ВЪПРОС

„Как може да се почувствам достатъчно удобно, за да говоря с епископа си за проблеми или въпроси?"

Изпратете отговора си и, ако желаете, снимка с висока резолюция до 15 май 2014 г. на liahona@ldschurch.org или по пощата (вж. адреса на стр. 3).

Отговорите могат да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

Към отговора ви трябва да бъдат включени следната информация и позволение: (1) пълно име, (2) дата на раждане, (3) район или клон, (4) кол или окръг, (5) вашето писмено позволение, а ако сте на възраст под 18 г., писменото позволение на вашите родители (може и чрез имейл), че вашият отговор и снимка могат да бъдат публикувани.

НЕДЕЛНИ УРОЦИ

Темата на този месец:
Вероотстъпничество и възстановяване

ПРАВИЛНО *или* ГРЕШНО?

Понякога е трудно различаването на истината от грешката, но нашият Небесен Отец ни е дал дарове, които да ни помагат да разпознаваме между Божията истина и лъжите на Сатана.

От Дейвид А. Едуардс
Църковни списания

Ако някога сте правили тест с въпроси от типа правилно или грешно, знаете, че понякога е трудно да се забележи грешното. Понякога в големите въпроси, свързани с вярата, житейските схващания и живота като цяло, макар и да е изключително важно да може да разпознаете кое е истина и кое не е, това не винаги е лесно.

Не е нужно, обаче, да се страхуваме като неподготвените за теста. Нашият Небесен Отец ни е благословил с много дарове, за да ни помогне да разграничаваме между Неговите истини и лъжите на противника.

Различни видове лъжа

Първо, за да дам пример, ето един малък тест от типа правилно или грешно:

1 Луната е зелена.

- ❍ ПРАВИЛНО
- ❍ ГРЕШНО

2 Нийл Армстронг, астронавтът от Аполо 12, първият човек, който се разходил по луната, казал, че събитието било „гигантски скок за човечеството".

- ❍ ПРАВИЛНО
- ❍ ГРЕШНО

3

Програмата на НАСА не могла да достигне Марс през 1969 г., затова трябвало да отиде на луната.

❍ ПРАВИЛНО ❍ ГРЕШНО

4

Соларните ветрове, радиацията, космическите лъчи и други препятствия биха направили кацанията на хора на луната невъзможни, освен това снимките изглеждат променени и разказите на очевидците си противоречат по някои подробности, затова правителството на САЩ трябва да е инсценирало всичко това.

❍ ПРАВИЛНО ❍ ГРЕШНО

Съвременни лъжи

Когато става въпрос за нещата, които влияят на вашите мисли, убеждения, избори и поведение – нещата, които имат потенциално вечни последствия – си струва да потърсите различни видове неверни неща, тъй като Сатана, „бащата на лъжите" (2 Нефи 9:9), ще използва всички методи, които може, за да ни измами. Ето някои примери за това как го прави днес, а също и примери за това как можем да отговаряме с истината.

Отговорът на всеки въпрос е *грешно* и тези въпроси представляват някои основни типове грешки, които може да срещнете.

Въпрос 1 е *проста неистина,* очевидна грешка. Въпрос 2 е *частична истина,* което усложнява нещата, тъй като свързва една или повече истини с нещо неправилно (било е Аполо 11, а не Аполо 12 – хванахте се!). Въпрос 3 съдържа *невярна дихотомия,* или ситуация, в която са представени две възможности, които всъщност не са единствените възможности (НАСА би могла да избере да отиде навсякъде другаде, например). Въпрос 4 е *„логически" аргумент,* който надгражда върху разумно звучащо, но често грешно доказателство, за да доведе до конкретно грешно заключение.

Проста неистина

Неправилна идея:
Порнографията е нормална и не наранява никого.

Докъде води тя (голямата лъжа):
Може да разглеждате порнография.

Истината:
Порнографията изопачава представата за сексуалност, може да е пристрастяваща, силно ни наранява духовно и може да разруши взаимоотношенията ни с важен за нас човек.

Частична истина

Неправилна идея:
Всеки човек е различен и може да живее както пожелае, затова начинът, по който се чувствате относно себе си и начинът, по който се изразявате, са най-важните неща в живота ви.

Докъде води тя (голямата лъжа):
Не трябва да позволявате на Бог или Църквата да ви казват как да живеете, затова правете каквото искате, ако това ви кара да се чувствате добре.

Истината:
Всеки от нас е дете на Небесния Отец, Който иска да станем възможно най-добри и да станем подобни на Него. Спасението на заповедите Му ни помага да придобием върховна радост.

СНИМКИ ISTOCK/THINKSTOCK

Невярна дихотомия (само два варианта)

Неправилна идея:
Църквата проповядва срещу определени начини на живот, следователно е нетолерантна и мрази хората – не е приемаща и любяща.

Докъде води тя (голямата лъжа):
Тъй като Църквата е нетолерантна и мразеща, тя заслужава да бъде критикувана, подигравана и заклеймена, затова трябва да я оставиш.

Истината:
Неприемането на начина на живот на някой друг не означава омраза и нетолерантност. Можем да проявяваме състрадание, уважение и добрина към всички – включително хората, чиито начин на живот е противоположен на Божиите закони – и да продължим да бъдем верни на Бог и на Неговите заповеди.

„Логичен" аргумент

Неправилна идея:
Някои неща в Книгата на Мормон са отхвърлени от съвременни научни доказателства и разказите за това как е преведена не си съответстват, следователно Джозеф Смит трябва да я е измислил или да я е преписал отнякъде.

Докъде води тя (голямата лъжа):
Книгата на Мормон не е истинна и Джозеф Смит не е бил пророк, затова остави Църквата.

Истината:
Науката потвърждава много неща в Книгата на Мормон и „доказателствата" против нея са неверни. Но най-важното доказателство за нея е свидетелството на Духа, който ви казва, че тя е истинна и че Джозеф Смит е бил истинен пророк.

Как да узнаем истината

Откъде тогава идва по-цялостния поглед към истината? Как можем да видим през лъжите? Ето някои от мощните дарове, които Небесният Отец ни е дал, за да различаваме истината от лъжата.

- ***Светлината на Христос.*** „Светлината на Христос … подтиква всички хора по света да различават истината от заблудата, правилното от погрешното. Тя задейства съвестта ви".[1]
- ***Светият Дух.*** „Духът на истината … ще ви упътва към всяка истина" (Иоана 16:13).
- ***Писанията.*** „Бог използва Писанията, за да осветли погрешното мислене, погрешните традиции и греха с неговите опустошителни резултати".[2] Книгата на Мормон е особено важна в това отношение, защото тя „излага враговете на Христос. Тя обърква лъжливите учения и потушава раздорите. (Вж. 2 Не. 3:12.)"[3]
- ***Съвременните пророци.*** „Задачата (на пророка) е да оповестява Божията воля и Неговата истинска същност. … Пророкът разобличава греха и предсказва неговите последици".[4]
- ***Образование.*** „Светията … търс(и) познание чрез учение, също и чрез вяра. Образованието … помага да се разпознава истина от неистина, особено чрез изучаването на Писанията (Вж. У. и З. 88:118)".[5]

Въпреки че не винаги е лесно да се отговори с *вярно* или *грешно,* когато се изправяме пред различните налични идеи, даровете, които Небесният Отец ни е дал, могат да ви помогнат да се справите с теста. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ричард Г. Скот, „Мир на съвестта и мир на ума", *Лиахона,* ноем. 2004 г., стр. 15.
2. Д. Тод Кристоферсън, „Благословията да имаме Писанията", *Лиахона,* май 2010 г., стр. 33–34.
3. Езра Тафт Бенсън (1899–1994 г.), "The Book of Mormon Is the Word of God", *Ensign,* май 1975 г., стр. 64.
4. Ръководство към Писанията, „Пророк".
5. Ръсел М. Нелсън, "Thus Shall My Church Be Called", *Ensign,* май 1990 г., стр. 16.

ПРИСЪЕДИНИ СЕ КЪМ РАЗГОВОРА

Неща за обмисляне в неделя

- По какъв начин Небесният Отец ви е помагал да разпознавате истината?
- Как можете да се преборите с лъжата?
- Как можете да насърчите другите да разберат истината?

Неща, които можете да направите

- Споделете на църква как сте разбрали, че възстановеното Евангелие е истинно.
- Споделете в социалните медии някоя истина и как сте я узнали.

От старейшина Енрике Р. Фалабела
От Седемдесетте

„Това е толкова лесно, дядо!”

„Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене” (Иоана 5:39).

Обичам Книгата на Мормон и моя Спасител, Исус Христос. Един ден попитах внучката си Ракел какво ще каже да си постави за цел да прочете Книгата на Мормон. Ракел наскоро се беше научила да чете.

- Но, дядо, - каза тя, - толкова е трудно. Тя е голяма книга.

Тогава я помолих да ми прочете една страница. Взех един хронометър и я засякох. Отне ѝ само три минути, за да прочете страницата.

Ние четем Книгата на Мормон на испански, а испанският превод на Книгата на Мормон има 642 страници. Казах ѝ, че ще ѝ отнеме 1 926 минути, за да прочете цялата книга.

Това вероятно щеше да я уплаши още повече, затова разделих тази цифра на 60 минути. Казах ѝ, че ще ѝ отнеме само 32 часа, за да прочете книгата. Това е по-малко от ден и половина!

Тогава тя ми каза: „ Това е толкова лесно, дядо!”

На Ракел, брат ѝ Естебан и другите внучета им отне малко повече време, за да прочетат Книгата на Мормон. Това е, защото, когато я четем, ние трябва да отделяме време за молитва и за размисъл върху това, което сме прочели.

Също като Ракел и Естебан, всички ние можем да се научим да четем Писанията. Тогава всеки от нас може да възкликне: „Колко са сладки на вкуса ми Твоите думи! Да! По-сладки от мед в устата ми!” (Псалми 119:103). ■

Из обръщение на общата конференция през април 2013 г.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЖЕЙМС Л. ДЖОНСЪН

ОБЕЩАНИЕТО

От Керъл М. Стивънз
Първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ

Когато свекърът ми почина, семейството ни се събра заедно и приветствахме хората, които дойдоха, за да отдадат почитта си. През цялата вечер, докато говорех с членове на семейството и с приятели, често забелязвах десетгодишния ни внук, Портър, който стоеше близо до свекърва ми – неговата баба. Понякога той стоеше зад нея, наблюдавайки я. В един момент забелязах, че я е хванал под ръка. Гледах как той потупва ръцете ѝ, прегръща я и стои до нея.

В продължение на няколко дни след това, аз не можех да забравя тази картина. Почувствах се подтикната да изпратя имейл на Портър. Казах му какво видях и какво почувствах. Напомних на Портър за **заветите,** които сключи, когато се кръсти, цитирайки думите на Алма в Мосия, глава 18:

„и сега, като желаете да влезете в стадото Божие и да бъдете наречени Негов народ, и сте готови да носите един другиму тегобите си, за да може те да са леки;

да, и сте готови да скърбите с онези, които скърбят; да, и да утешавате онези, които се нуждаят от утешение, и да бъдете свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където може да се намирате, даже и до смърт, … та да може да имате вечен живот –

… Ако това е желанието на сърцата ви, какво имате срещу това да бъдете кръстени в името Господне като свидетели пред Него, че сте встъпили в **завет** с Него, че ще Му служите и ще

ИЛЮСТРАЦИИ МАТ СМИТ

НА ПОРТЪР

Заветът е обещание между теб и Небесния Отец.

спазвате Неговите заповеди, за да може Той да излее по-изобилно Духа Си върху вас?" (стихове 8–10).

Обясних на Портър, че Алма учи хората, които искат да се кръстят, че те трябва да желаят да служат на Господ, като служат на другите – през целия си живот! Написах: „Не знам дали го осъзна, но начинът, по който показа любовта и загрижеността си за баба, бе спазване на **заветите ти**. Ние спазваме **заветите** си всеки ден, ако се държим добре, изразяваме любов и се грижим един за друг. Искам само да знаеш, че се гордея с теб за това, че спазваш **заветите** си! Като спазваш **завета,** който сключи, когато се кръсти, ще бъдеш подготвен да бъдеш ръкоположен в свещеничеството. Този допълнителен **завет** ще ти предостави още възможности да благославяш и служиш на другите и ще ти помогне да се подготвиш за **заветите,** които ще сключиш в храма. Благодаря ти, за това че си толкова добър пример за мен! Благодаря ти за това, че ми показа какво е човек да спазва **заветите** си!"

Портър ми отговори: „Бабо, благодаря ти за имейла. Когато прегръщах баба, не знаех, че спазвам **завети,** но чувствах топлина в сърцето си и се чувствах много добре. Знам, че Светият Дух в сърцето ми бе причината за това".

Аз също почувствах топлина в сърцето си, когато осъзнах, че Портър е свързал спазването на **заветите** си с обещанието „да може винаги да им(а) Неговия Дух да бъде с (него)" (У.и З. 20:77). Това е едно обещание, което е възможно след получаване на дара на Светия Дух. ■

От „Имаме велик повод да се радваме", Лиахона, ноем. 2013, стр. 115–116.

СПАЗВАЙ ЗАВЕТИТЕ!

Когато се кръстя, аз обещавам да …

изразявам любов и добрина,

утешавам онези, които са натъжени,

спазвам заповедите на Небесния Отец,

и да казвам на другите за Небесния Отец.

От своя страна, Небеснят Отец ми обещава …

да имам винаги с мен Светия Дух!

Подпис,

_____

Научете повече за темата този месец в Неделното училище за деца!

Семейството заема централно място в плана на Небесния Отец

От Джан Тейлър

Миша обичаше да строи кули от кубчета, но понякога се ядосваше, когато кубчетата паднеха на земята. Тогава тя научи една тайна. Когато използваше повече кубчета в основата на кулата, това даваше по-здрава основа за кулата й. Това отне много търпение и практика, но скоро тя можеше да строи кули, които не падаха толкова лесно.

Също както Миша се научи да строи по-здрави кули, ние можем да се научим да изграждаме посилни семейства. Семействата са много важна част от плана на Небесния Отец за нас. Преди да се родим, ние сме живели като духовни синове и дъщери на Небесния Отец. Когато дошло време да дойдем на земята, Той планирал да дойдем в семейства. Той иска нашите семейства да ни защитават, учат и да ни помагат да се завърнем при Него.

Ние можем да работим, за да осигурим по-здрава основа за семейството си. Можем да си служим и помагаме един на друг. Можем да се изслушваме и да си говорим мило един на друг. Можем да изучаваме Писанията и да се молим заедно. Можем да работим заедно и да прекарваме време заедно, докато правим неща, които обичаме. С търпение и практика, можем да направим семейството си по-здраво. ■

ПЕСЕН И СТИХ ОТ ПИСАНИЯТА

- „Заедно семействата могат да са във вечността", (*Химни,* 185)
- Лука 6:47–49

ИДЕИ ЗА СЕМЕЙНО ОБСЪЖДАНЕ

Може да прочетете със семейството си Лука 6:47–49. После може да говорите за това на какво ни учат тези стихове относно семействата. По какъв начин членовете на семейството са си помагали в трудни моменти? Какво можете да направите, за да изградите още по-здрава основа?

ИЛЮСТРАЦИИ ДЖЕНИФЪР АЙКЕЛБЕРГЕР

семейна молитва

вечеряне заедно

семейна домашна вечер

игра заедно

семейно изучаване на Писанията

посещаване на някой, който е болен

писане на писмо до мисионер

слушане на истории за предци

Напиши някои от твоите идеи на празните кубчета.

УКРЕПВАНЕ НА СЕМЕЙСТВОТО НИ

Можеш да направиш плакат, за да помогнеш на семейството си да стане по-здраво!

- С помощта на възрастен изрежи кубчетата. Залепи на лист хартия тези, които показват неща, които семейството ти вече прави. Тези кубчета представляват основата на семейството ти.
- Избери друго кубче, което показва нещо, което семейството ти би искало да прави или да подобри. След като изпълните тази цел, добави я към кулата си. Постави плаката на място, където всички могат да го виждат и продължавай да добавяш кубчета, за да укрепиш семейството си!

Кръщението е началната точка на пътуването ни като последователи на Христос.

Президент Дитер Ф. Ухтдорф
Втори съветник в Първото Президентство
От общата конференция, октомври 2013 г.

ИЛЮСТРАЦИЯ СКОТ ГРИЪР

От старейшина Терънс М. Винсън
От Седемдесетте

Кои са някои от нещата, които са ти много трудни за правене?

Как можеш да поискаш помощ от Небесния Отец при извършването на трудни неща?

Кого още можеш да помолиш за помощ?

Преместването на камъка

Едно малко момче се опитвало да изравни място зад къщата си, за да може да си играе там с количките си. Там имало голям камък, който му пречел. Момчето бутало и дърпало с всички сили, но колкото и да се опитвало, камъкът не помръдвал.

Баща му гледал известно време, след което отишъл при него и му казал: „Трябва да използваш цялата си сила, за да преместиш голям камък като този".

Момчето отговорило: „Използвах цялата си сила!"

Баща му го поправил: „Не, не си. Все още не си получил моята помощ!"

След това те се навели и заедно лесно преместили камъка.

Господ иска от нас да разчитаме на Него в решаването на проблемите си и да Му се доверяваме. Тогава можем да чувстваме Неговата любов постоянно, по-силно, по-ясно и по-лично. Ние ставаме едно цяло с Него и можем да станем като Него. ■

От „Да се доближаваме до Бог", Лиахона, ноем. 2013 г., стр. 105.

ИЛЮСТРАЦИЯ ГАЙ ФРАНСИС

Аз съм Дриа от Филипините

*Mabuhay, Kaibigan!**

От интервю на Ейми Джейн Левит

Някога мечтали ли сте си да живеете на остров? Това е Алехандриа, но семейството и приятелите й я наричат за по-кратко Дриа. Тя живее на остров Себу във Филипините със своите родители и две сестри. Тя има и батко, но той е починал преди Дриа да се роди. „Знам, че той все още е част от семейството ни и че ще го видя някой ден, защото семействата са завинаги", казва тя. ■

** „Здравейте, приятели!" на тагалог.*

Едно от любимите ми неща е да танцувам. Аз съм балерина. Догодина се надявам да стигна до следващото ниво, маречено пуант. Това значи, че ще нося специални балетни обувки, които ще ми помагат да танцувам на палците си.

Филипините се състоят от над 7 000 острова, така че има много красиви места за посещение. Нашият дом е близо до плажа и обичам да си играя в океана. Едно от любимите ми неща е да плувам. Дори се научих сама!

ИЛЮСТРАЦИЯ НА ЧАНТА ОТ ТОМАС ЧАЙЛД; ПАСПОРТЕН ПЕЧАТ ОТ АШЛИ ТИЪРИ

Обичам да ходя със семейството ми до различни плажове. Веднъж отидохме в Палауан—един остров с най-голямата подводна река в света. Отидох да се гмуркам там с шнорхела си и разгледах всички разноцветни риби.

ОБИЧАМ ДА ВИЖДАМ ХРАМА

Един ден на училище някои съученици казаха, че мормоните не вярват в Бог. Казах им, че вярваме. На следващия ден занесох няколко мисионерски картички за раздаване, на които имаше отпред Исус, а отзад Символът на Вярата. Когато съучениците ми видяха картината и прочетоха някои от вярванията ни, те се зарадваха да разберат, че вярваме в Бог.

Имаме късмет да живеем близо до храма Себу Сити Филипини. Можах да отида на обиколка в храма със семейството си преди да го осветят. Той е толкова красиво, спокойно място. Благодарна съм, че заради храмовете семейството ми може да бъде завинаги заедно.

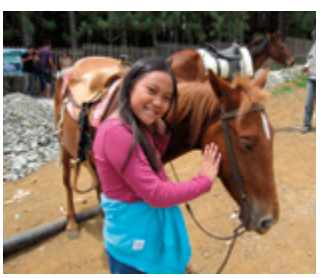

ДА ТРЪГВАМЕ!

Чантата на Дриа е пълна с някои от любимите ѝ неща. Кое от тези неща би приготвил в твоята чанта?

Да си мисля за Исус

От Мейбъл Джоунс Гебът

Не трябва да е трудно да седя съвсем неподвижно
и да си мисля за Исус, Неговия кръст на хълма,
и всичко, което е изстрадал и направил за мен.
Не трябва да е трудно да седя тихо.

ИЛЮСТРАЦИИ КЕЙТИ МАКДИЙ

Мисля си за
километрите, които
Той изминал в прахта

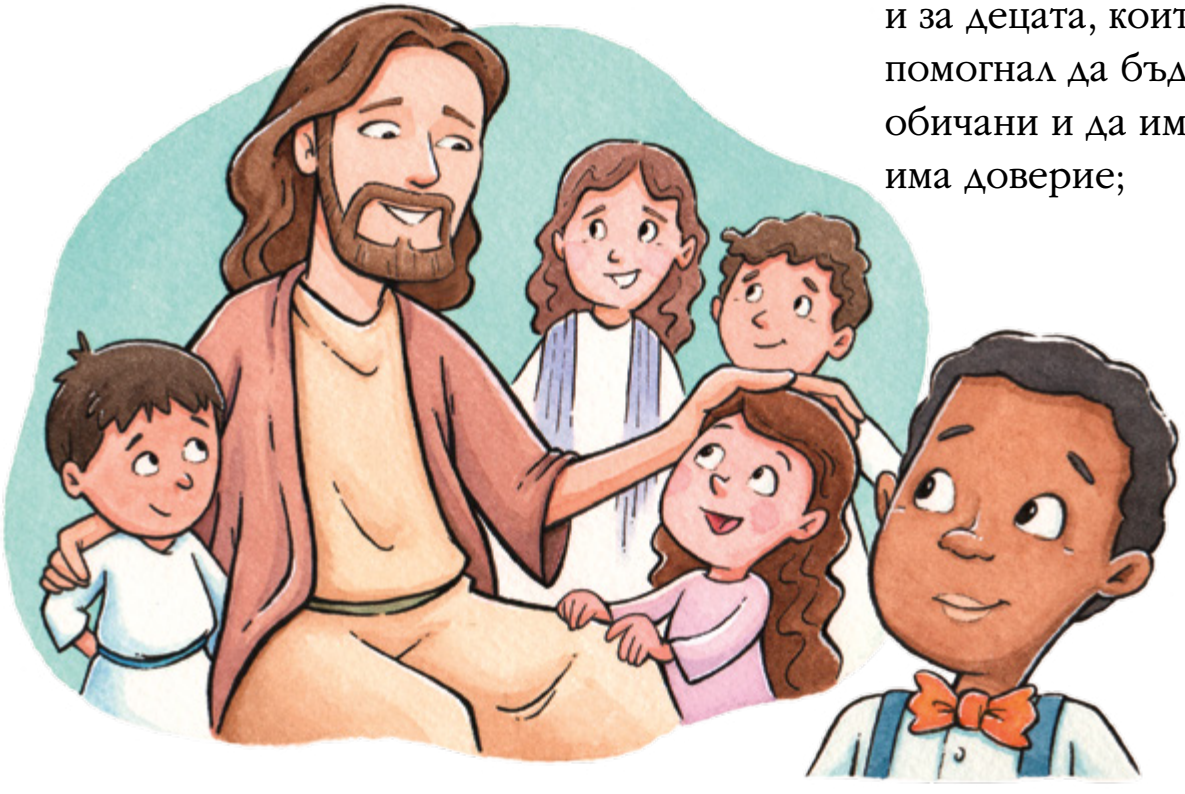

и за децата, които
помогнал да бъдат
обичани и да им се
има доверие;

Не трябва да е трудно да седя мирно на стола си,
да слушам учтиво, краката ми да са неподвижни.
Не трябва да е трудно, макар и да съм малък,
да си мисля за Исус, това изобщо не е трудно. ■

СПЕЦИАЛНО ВРЕМЕ, В КОЕТО ДА СИ МИСЛЯ ЗА ИСУС ХРИСТОС

Събранието за причастие е специално време, когато трябва да седя тихо и да си мисля за Спасителя.

Исус бил кръстен в река Иордан.

Исус изцелявал хора.

Исус обичал децата.

Исус страдал и умрял за нас.

Исус възкръснал във великденското утро.

Заради Исус и ние ще живеем отново!

Нарисувай се или залепи твоя снимка тук.

ИОАН КРЪЩАВА ИСУС, ОТ ХАРИ АНДЕРСЪН; *ХРИСТОС ИЗЦЕЛЯВА ЕДИН СЛЕПЕЦ* ОТ ДЕЛ ПАРСЪН; *ВРЕМЕ ЗА РАЗКАЗВАНЕ В ГАЛИЛЕЯ*, ОТ ДЕЛ ПАРСЪН; *ГОЛГОТА*, ОТ СКОТ М. СНОУ; *ТОЙ ВЪЗКРЪСНА*, ОТ ДЕЛ ПАРСЪН

НАМИРАНЕ НА НАДЕЖДА В БЪДЕЩЕТО

От Стан Пъгсли

На 12 септември 2001 г. със съпругата ми кръстосвахме етажа в една болница в Тусон, Аризона, САЩ. С нетърпение отбелязвахме часовете, които ни деляха от раждането на сина ни. Нашият телевизор, като всички телевизори в сградата, ни засипваше с кадри от вчерашния ден в Ню Йорк Сити – кадри на двете кули, които някога се извисяваха в небосвода на този град, превърнати в развалини и прах. Обзе ни отчаяние от кадрите, които се излъчваха от часове. Изглеждаше, че е възможно най-лошото време за раждането на бебе – в един свят, който изглеждаше толкова мрачен и застрашителен.

Рано на следващата сутрин се роди нашето момченце. Докато държах нашето детенце, си мислех за опустошителните събития през последните няколко дни, събития, които ме накараха да си припомня пожарите в Йелоустонския национален парк през 1988 г. Пламъците бяха погълнали почти 800 000 акра (323 750 хектара) гори. Паркът изглеждаше съвсем опустошен. Кадрите от новините показваха само изгорена земя и гъст черен пушек в небето. Човешките усилия нямаше как бързо да възвърнат това, което бе изгубено. Изглеждаше, че дори неуморното възстановяване и сила на природата не можеше да се справи с унищожителната сила на огъня.

Същите ветрове, които ни удрят и заплашват да ни надвият, сеят семената на промяната и растежа.

Но на следващата пролет се случи тихо чудо – дребни растения и цветя започнаха да пробиват през овъгления почва. Постепенно, все повече цветя, храсти и дървета разцъфтяха от земята. Възраждането на парка бе бавно и изпълнено с мънички, величествени детайли, а след време резултатите бяха драматични.

В моменти на страх, които изглежда ни поглъщат като пламъците на пожарите в Йелоустоун, когато вярата и надеждата ни се изчерпят, трябва да си припомним, че под нас има една тиха, непоклатима основа, която е много по-мощна от всяка зла сила, с която някога ще се сблъскаме. Еламан обяснява, че тази основа е „канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий". Ако се уповаваме на Него, тогава, „когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако човеците градят, не могат да паднат" (Еламан 5:12).

Когато сме изправени пред яростните сили на злото и изкушенията на света, може да си мислим, че те надмогват над малкото и просто влияние на Евангелието. Може да чувстваме съмнения и отчаяние, докато чакаме напразно да се поправят несправедливостите, да се облекчи болката и да се решат проблемите. Същите тези ветрове, които ни удрят, сеят семената на промяната и растежа, а огромната сила на Евангелието тихо действа под почвата на земното съществуване и подготвя хиляди малки семена на надежда и живот. ■

Авторът живее в Аризона, САЩ.

СНИМКА ЕРИК СУОНСЪН

ИЛЮСТРАЦИИ РОБЪРТ Т. БАРЕТ

ХАУЪРД У. ХЪНТЪР

Хауърд У. Хънтър заслужил **наградата Ийгъл скаут** (най-високата награда в една програма за постижения за младите мъже), когато бил на 15 г. Той бил очарован от **генеалогията** и често прекарвал време в разглеждане на Църковната генеалогическа библиотека или посещения на роднини. Докато служил като апостол, той помогнал за избирането на мястото за **Ерусалимския център на Университета Бригъм Йънг.** Като президент на Църквата, той насърчавал членовете да служат в храма често и осветил **Храма Баунтифул Юта** по-малко от два месеца преди смъртта си.

Още в този брой

ЗА ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ

Ако очите ви са отправени единствено към

Моята слава

Пълнолетни младежи от целия свят размишляват върху това какво означава да следват примера на Спасителя и да живеят скромно.

стр. 40

ЗА МЛАДЕЖИ

Луната зелена ли е? Фалшифицирано ли е кацането на луната? Направете този тест и научете как да разпознавате разликите между Божията истина и лъжите на Сатана.

ПРАВИЛНО *или* ГРЕШНО

стр. 64

ЗА ДЕЦА

„Това е толкова лесно, дядо!”

Ще се изненадате ли да разберете, че можете да прочетете цялата Книга на Мормон за ден и половина?

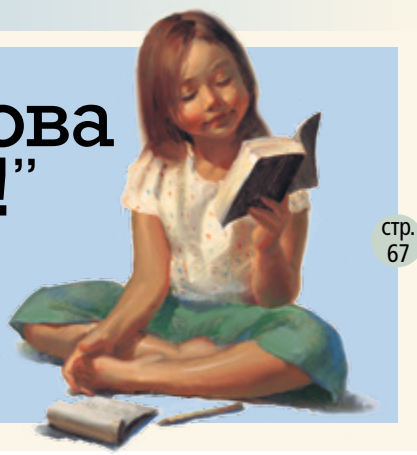

стр. 67

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

BULGARIAN
4 02109 84112 4